

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 5.4.2022 r.
COM(2022) 151 final

2022/0100 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową i uchylające rozporządzenie (WE)
nr 1005/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 157 final} - {SWD(2022) 98 final} - {SWD(2022) 99 final} -
{SWD(2022) 100 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Określenie problemu i cele

W ramach Europejskiego Zielonego Ładu zapoczątkowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest zwiększenie celów klimatycznych oraz to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Jej celem jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. W odpowiedzi na pilną potrzebę podjęcia działań w dziedzinie klimatu UE przyjęła bardziej ambitne cele klimatyczne w drodze rozporządzenia (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie)¹, które przyjęto w 2021 r. W prawie o klimacie ustanowiono wiążący cel redukcji emisji gazów cieplarnianych netto do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. oraz osiągnięcia neutralności klimatycznej UE najpóźniej do 2050 r. UE zwiększyła również swój początkowy ustalony na poziomie krajowym wkład w ramach porozumienia klimatycznego z Paryża z redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40 % do 2030 r. do redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 %. Osiągnięcie tych celów oraz szansa na utrzymanie średniej temperatury na świecie w granicach 1,5 °C wymaga wzmocnienia wszystkich instrumentów istotnych w kontekście obniżenia emisyjności gospodarki UE.

Substancje zubożające warstwę ozonową (SZWO) są to sztuczne chemikalia, które po emisji często docierają do wyższych warstw atmosfery i niszczą warstwę ozonu stratosferycznego chroniącą powierzchnię ziemi przed niebezpiecznym promieniowaniem UV ze słońca. Zniszczenia te powodują powstawanie tzw. „dziury ozonowej” o znaczącym niekorzystnym oddziaływaniu na nasze zdrowie i biosferę, co z kolei pociąga za sobą wysokie koszty finansowe. Ponadto SZWO są również silne gazy cieplarniane o wysokim współczynniku globalnego ocieplenia.

W wyniku podjętych na skalę światową działań przeciwko zubożeniu warstwy ozonowej poprzez przyjęcie w 1987 r. Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanego dalej „Protokołem”) dziura ozonowa może zostać wyeliminowana, pod warunkiem zapewnienia zgodności z istniejącymi środkami oraz szybkiego rozwiązywania wszelkich nowych wyzwań. Uzyskano ponadto znaczące korzyści związane z klimatem, np. w latach 1988–2010 korzyści te były 5–6-krotnie większe niż korzyści, które uzyskano podczas pierwszego okresu rozliczeniowego protokołu z Kioto w latach 2008–2012². W 2019 r. badacze oszacowali, że dzięki Protokołowi uniknięto ocieplenia nawet o 1,1 °C na części Arktyki³.

Istotne jest zatem, aby UE uniknęła jakiegokolwiek regresu i zapewniła dostosowanie polityki w zakresie SZWO do celów Europejskiego Zielonego Ładu, Protokołu i porozumienia paryskiego.

¹ Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1.

² UNEP (2011). „A critical link in protecting the climate and the ozone layer” [„Krytyczne ogniwo w ochronie klimatu i warstwy ozonowej”]. <https://www.unep.org/resources/report/hfcs-critical-link-protecting-climate-and-ozone-layer>

³ Rishav Goyal i in. 2019. „Reduction in surface climate change achieved by the 1987 Montreal Protocol” [„Zmniejszenie powierzchniowej zmiany klimatu osiągnięte dzięki protokołowi montrealskiemu z 1987 r.”].

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (rozporządzenie w sprawie ozonu) jest głównym instrumentem dotyczącym SZWO w UE. Jego ogólnym celem jest zapobieganie emisjom SZWO i zapewnienie zgodności z Protokołem. Rozporządzenie w sprawie ozonu przedłożono do oceny w ramach REFIT⁴, w toku której stwierdzono, że chociaż rozporządzenie zasadniczo jest adekwatne do celów, mogłoby być lepiej dostosowane do założeń Europejskiego Zielonego Ładu, a jego projekt mógłby zostać nieznacznie ulepszony.

W tym kontekście wniosek ma na celu zastąpienie rozporządzenia w sprawie ozonu przy jednoczesnym utrzymaniu rygorystycznego poziomu kontroli, w szczególności, aby:

1. dostosować środki do założeń Europejskiego Zielonego Ładu poprzez wprowadzenie dodatkowych redukcji emisji, które są wykonalne przy proporcjonalnych kosztach;
2. zapewnić bardziej kompleksowe monitorowanie SZWO, w tym substancji, które nie są (jeszcze) objęte kontrolą;
3. uprościć i zwiększyć skuteczność obowiązujących przepisów w celu obniżenia kosztów administracyjnych;
4. poprawić przejrzystość i spójność z innymi przepisami.

Kontekst

W reakcji na zubożenie warstwy ozonowej oraz odkrytą w latach 80. XX w. „dziurę ozonową” społeczność międzynarodowa zgodziła się na wprowadzenie środków w ramach Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej z 1985 r. W Protokole do konwencji ustanowiono globalny harmonogram stopniowego wycofywania się z produkcji i zużycia niemal 100 substancji zubożających warstwę ozonową. Dzięki Protokołowi oraz późniejszym decyzjom jego 197 stron stworzono globalne ramy prawne w zakresie kontrolowania SZWO.

UE i jej państwa członkowskie są stronami Protokołu i są związane harmonogramami stopniowego wycofania dotyczącymi poszczególnych grup SZWO. W przypadku krajów rozwiniętych wszystkie terminy wycofania już minęły.

W związku z tym w rozporządzeniu w sprawie ozonu zasadniczo zakazuje się produkcji SZWO, handlu nimi oraz ich stosowania przy jednoczesnym wyłączeniu kilku określonych zastosowań. W Unii szereg SZWO wycofano wiele lat przed ustanowieniem ogólnego harmonogramu uzgodnionego w ramach Protokołu. Rozporządzenie w sprawie ozonu wykracza również poza Protokół, ograniczając handel i stosowanie produktów i urządzeń zawierających SZWO. Załącznik I do rozporządzenia w sprawie ozonu obejmuje również SZWO, które są kontrolowane w ramach Protokołu, a załącznik II – tzw. „nowe substancje”, które nie są (jeszcze) kontrolowane w ramach Protokołu.

Uzupełnieniem rozporządzenia w sprawie ozonu jest decyzja Komisji (UE) 2010/372 dotycząca stosowania substancji kontrolowanych jako czynników ułatwiających procesy chemiczne, rozporządzenie Komisji (UE) nr 1088/2013 w sprawie licencji na przywóz i wywóz produktów i sprzętu zawierających halony lub od nich uzależnionych do krytycznych zastosowań w statkach powietrznych oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 291/2011 w sprawie nieodzwonnych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych.

⁴ Ocena rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową {SWD(2019) 407 final} https://ec.europa.eu/clima/sites/default/files/ozone/docs/swd_2019_406_en.pdf

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane rozporządzenie (a także aktualne rozporządzenie w sprawie ozonu) jest w wielu aspektach podobne do rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych⁵ („Rozporządzenie w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych”), które jest równolegle poddawane przeglądowi. Te dwa rozporządzenia muszą wspólnie zapewnić wywiązanie się Unii z jej zobowiązań dotyczących SZWO i wodorofluorowęglowodorów na mocy Protokołu. Chociaż dwa prowadzone przeglądy nie mają na siebie bezpośredniego wpływu, mają one wpływ na podobne zainteresowane strony i sektory, a także na podobną działalność (handel, wykorzystanie urządzeń itp.) i w obu wykorzystuje się podobne środki kontroli, w tym system wydawania licencji handlowych, zgodnie z wymogami Protokołu. Dlatego też zarówno przemysł, jak i organy władzy wezwały do ścisłego dostosowania odpowiednich przepisów tych rozporządzeń (np. dotyczących kontroli celnych, przepisów dotyczących wycieków, definicji itp.).

- **Spójność z innymi politykami Unii**

W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 określono wiążący cel osiągnięcia przez Unię neutralności klimatycznej do 2050 r., dążąc do osiągnięcia długoterminowego celu dotyczącego temperatury określonego w porozumieniu paryskim. Aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej, w prawie o klimacie określono również wiążący dla UE cel klimatyczny na 2030 r. dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. Zarówno cel na 2030 r., jak i cel na 2050 r. wymagają dostosowania wszystkich odpowiednich polityk UE. Chociaż cele te nie uwzględniają znaczenia emisji SZWO dla klimatu, każde działanie służące zapobieganiu emisji SZWO i ich dalszej redukcji zapewnia dodatkowe oszczędności, które mogą przyczynić się do realizacji celu dotyczącego temperatury określonego w porozumieniu paryskim.

Ponadto istnieją również bliskie powiązania z politykami w zakresie odpadów⁶ i chemikaliów⁷, a także z przepisami dotyczącymi cel i nadzoru rynku. Niniejszy przegląd ma na celu osiągnięcie większej przejrzystości dzięki większemu dostosowaniu do tych aktów prawnych. Obecnie trwa również przegląd dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (IED) oraz rozporządzenia (WE) nr 166/2006 w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (europejskiego PRTR).

W ramach ostatniego z tych aktów prawnych prowadzony jest monitoring emisji SZWO, ale przydatna byłaby większa szczegółowość tych danych w celu uzupełnienia danych sprawozdawczych gromadzonych na mocy wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z IED właściwy organ określa dopuszczalne wielkości emisji, które nie powinny przekraczać poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT). W odniesieniu do kontroli emisji przemysłowych przydatne byłoby bardziej systematyczne uwzględnienie SZWO jako kluczowego parametru środowiskowego przy opracowywaniu dokumentów referencyjnych BAT (BREF). Biorąc pod uwagę znaczenie emisji z pianek izolacyjnych zawierających SZWO pod koniec przydatności do użycia, istnieją silne synergie z celami gospodarki o obiegu zamkniętym oraz unijnymi politykami dotyczącymi odpadów. Planowany na 2023 r. przegląd dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, nad którym

⁵ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.

⁶ Np. rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 w sprawie transgranicznego przemieszczania odpadów, dyrektywa 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz dyrektywa ramowa w sprawie odpadów (dyrektywa 2008/98/WE).

⁷ Np. rozporządzenie REACH (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006), dyrektywa w sprawie emisji przemysłowych (IED: dyrektywa 2010/75/UE) oraz rozporządzenie w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (europejskiego PRTR) (WE) nr 166/2006.

rozpoczęto prace w ramach oceny wpływu, jest dobrą okazją do wzmocnienia tych powiązań z rozporządzeniem w sprawie ozonu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę niniejszego wniosku stanowi art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z celem zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska; ochrony zdrowia ludzkiego oraz promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania problemów dotyczących zmiany klimatu.

• Pomocniczość

Wniosek uzupełnia unijne przepisy obowiązujące na poziomie UE od 2000 r. i jest wyraźnie zgodny z zasadą pomocniczości z następujących powodów:

Przede wszystkim ochrona systemu klimatycznego jest zagadnieniem transgranicznym. Pojedyncze państwa członkowskie nie mogą rozwiązywać problemów samodzielnie. Rozmiar problemu wymaga działań w skali całej UE oraz w skali światowej.

W rozporządzeniu w sprawie ozonu zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu i dalszych dostaw, przywozu, wywozu i stosowania substancji kontrolowanych oraz produktów i urządzeń, w których stosuje się te substancje. Dlatego jest ono istotne dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jeżeli chodzi o funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE oraz swobodny przepływ towarów, bardzo pożądane byłoby, gdyby takie środki zostały przyjęte na szczeblu UE.

W Protokole uznaje się UE za regionalną organizację integracji gospodarczej, dlatego też UE musi wypełniać wynikające z Protokołu zobowiązania na szczeblu Unii (np. w zakresie sprawozdawczości, systemu wydawania licencji, stopniowego wycofywania zużycia). Wymaga to odpowiedniego ustawodawstwa na tym samym poziomie; osiągnięcie zgodności za pomocą 27 różnych systemów krajowych byłoby bardzo trudne, a wręcz niewykonalne.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Środki oparto na szczegółowej analizie ich opłacalności.

Ogólnie rzecz biorąc, wniosek służy poprawie niektórych aspektów rozporządzenia w sprawie ozonu. W przypadku propozycji wprowadzenia dalszych ograniczeń (np. obowiązków w zakresie odzysku) wniosek ma na celu zapewnienie dostępności rozwiązań alternatywnych możliwych pod względem technicznym i ekonomicznym. Jeżeli w szczególnych okolicznościach tak nie jest, we wniosku dopuszcza się możliwość przyznania odstępstw.

Zmiany dotyczące sprawozdawczości są niewielkie i nie powinny pociągać za sobą znaczących kosztów dla przedsiębiorstw. Z drugiej strony niektóre zmiany prowadzą do oszczędności kosztów i zapobiegają niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla przedsiębiorstw i właściwych organów krajowych (np. usunięcie systemu przydziału kwot).

Nie zaproponowano szczegółowych przepisów w obszarach, w których cele można lepiej osiągnąć w drodze działań w innych obszarach polityki, na przykład poprzez ustawodawstwo w sprawie odpadów lub etykietowania. Ma to na celu uniknięcie nakładania się przepisów, co mogłoby prowadzić do niejasnego podziału obowiązków, stwarzając dodatkowe obciążenie dla organów publicznych i przedsiębiorstw.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem prawnym jest rozporządzenie, ponieważ wniosek ma na celu zastąpienie i udoskonalenie rozporządzenia w sprawie ozonu, przy jednoczesnym zachowaniu jego ogólnej struktury w zakresie środków kontroli (zakazy, wyłączenia i odstępstwa, sprawozdawczość). Rozporządzenie w sprawie ozonu okazało się skuteczne i adekwatne do zamierzonych celów. Jako że wniosek obejmuje kilka dostosowań oraz zmian w strukturze rozporządzenia w sprawie ozonu, rozporządzenie to powinno zostać uchylone i zastąpione nowym rozporządzeniem w celu zapewnienia jasności prawa. Wszelkie większe zmiany (tj. uchylenie lub przekształcenie w dyrektywę) stanowiłyby nadmierne obciążenie dla państw członkowskich i doprowadziłyby do dodatkowej niepewności dla przedsiębiorstw działających w tym sektorze.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

26 listopada 2019 r., zgodnie z wymogami w zakresie „lepszego stanowienia prawa”, Komisja opublikowała sprawozdanie oceniające⁸ wykonanie rozporządzenia w sprawie ozonu. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej uznała, że wnioski z oceny są dobrze uzasadnione, ale doradziła lepsze opisanie (i) wkładu obecnego rozporządzenia uzupełniającego wcześniejsze osiągnięcia, (ii) globalnej roli UE w tym obszarze oraz (iii) potrzeby utrzymania wysokiego poziomu ambicji, w szczególności w odniesieniu do działań w dziedzinie klimatu. Rada zasugerowała także, aby tekst był bardziej przyjazny dla odbiorcy niebędącego specjalistą. Mając na uwadze te sugestie, tekst zawarty w odpowiednich częściach oceny został przeredagowany.

W ocenie stwierdzono, że rozporządzenie w sprawie ozonu zapewnia zgodność z Protokołem i pozytywnie wpływa na państwa trzecie, aby postępowały podobnie. Dzięki wyeliminowaniu znacznej większości SZWO, które były stosowane w przeszłości, zagwarantowało ono ambitne cele w zakresie ochrony środowiska, zapewniając jednocześnie równe szanse zainteresowanym branżom i przedsiębiorstwom w państwach członkowskich. W związku z tym w ocenie stwierdzono, że większość zobowiązań i środków zawartych w obecnym rozporządzeniu jest adekwatna do zamierzonego celu i powinna pozostać w mocy.

W ocenie przyznano jednak, że środki przewidziane w rozporządzeniu nie są w pełni zgodne z Europejskim Zielonym Ładem oraz że dalsza redukcja emisji byłaby możliwa przy proporcjonalnych kosztach. W szczególności znaczną ilość emisji związanych z warstwą ozonową i klimatem można by zmniejszyć przy stosunkowo niskich kosztach, gdyby SZWO w niektórych materiałach budowlanych, które zawierają pianki natryskiwane przy użyciu SZWO, były systematycznie odzyskiwane i niszczone lub ponownie wykorzystywane. Ponadto niektóre środki mogłyby być bardziej skuteczne lub nawet zniesione, ponieważ w obecnej sytuacji, w której stosowanie SZWO stało się ogólnie zabronione, stały się one w rzeczywistości przestarzałe. Pozwoliłoby to na uniknięcie częściowo zbędnych kosztów administracyjnych. Ponadto zauważono pewne luki w monitorowaniu. Stwierdzono również, że niektóre przepisy są w nieznacznym stopniu niespójne z innymi przepisami UE. Dotyczy to m.in. przepisów prawa celnego i obowiązków w zakresie odprawy granicznej. Podobnie istnieją pewne możliwości uproszczenia, poprawy i wyjaśnienia w odniesieniu do spójności rozporządzenia.

⁸ Ocena rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową {SWD(2019) 407 final}.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, w tym internetowe konsultacje społeczne od 13 lipca 2020 r. do 9 listopada 2020 r.⁹ - Zorganizowano również ukierunkowane konsultacje z 42 zainteresowanymi stronami, dostosowane do potrzeb przedsiębiorstw zajmujących się SZWO, organizacji pozarządowych i właściwych organów. Ponadto 26 lutego 2021 r. odbyły się internetowe warsztaty dla zainteresowanych stron, podczas których przedstawiono wstępne wyniki oceny skutków i poproszono o uwagi na temat istniejących luk w danych; wzięło w nich udział 66 zainteresowanych stron.

Ogólnie rzecz biorąc, zainteresowane strony zgodziły się, że rozporządzenie w sprawie ozonu pozostaje skutecznym narzędziem zwalczania problemu zubożenia warstwy ozonowej, a ochrona poczynionych postępów jest ważną kwestią.

Prawie wszyscy respondenci, którzy brali udział w konsultacjach publicznych, zgodzili się, że istnieje potrzeba dalszej redukcji emisji pochodzących z pianek pod koniec ich przydatności do użycia. Organy państw członkowskich i przedsiębiorcy potwierdzili istotny pozytywny wpływ takiego wariantu na środowisko. Organy niektórych państw członkowskich wyraziły obawy dotyczące kosztów właściwego przetwarzania odpadów.

Ponadto uproszczenie systemu wydawania licencji w świetle unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie ceł¹⁰, jak również wzmocnienie środków służących zapobieganiu nielegalnej działalności zostały ogólnie uznane przez zainteresowane strony za ważne cele. Wszyscy przedsiębiorcy (w tym wszyscy użytkownicy laboratoriów, którzy wzięli udział w konsultacjach) i organy publiczne zgodzili się na wariant uproszczenia rejestracji do zastosowania laboratoryjnego. Co więcej, wszyscy respondenci z sektora przemysłu i większość organów publicznych uznali, że ważne jest zniesienie systemu kontyngentów. Ponadto przedstawiciele branży lotniczej podkreślili, że zakaz stosowania halonu jest niewykonalny, co potwierdzili przedstawiciele organów.

Wszystkie grupy zainteresowanych stron spoza środowisk biznesowych położyły w konsultacjach publicznych duży nacisk na dodatkowe środki dotyczące sprawozdawczości, natomiast przedsiębiorcy byli w tej kwestii podzieleni.

W kontekście oceny i w kontekście konsultacji dotyczących niniejszego przeglądu zainteresowane strony przedstawiły wiele sugestii dotyczących zapewnienia większej spójności i lepszych wyjaśnień. Dwie trzecie respondentów konsultacji publicznych pokreśliło, że ważne jest zapewnienie większej przejrzystości i przystępności tekstu prawnego rozporządzenia.

Z tego względu podczas opracowywania wniosku w pełni uwzględniono wyniki konsultacji, w szczególności w odniesieniu do projektu rozważanych środków z zakresu polityki i ich potencjalnych skutków.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja zebrała liczne porady techniczne zaczerpnięte z szeregu ekspertyz¹¹, w tym kompleksowego badania przygotowawczego przeprowadzonego w związku z przeglądem

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12310-Ozone-layer-protection-revision-of-EU-rules/public-consultation_pl

¹⁰ Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia ustanawiającego unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 z 28 października 2020 r., COM(2020) 673 final.

¹¹ Główne badania obejmują: Ramboll (2019). „Support study for the evaluation of Regulation (EC) No 1005/2009 on substances that deplete the ozone layer, SKN Enviro (2012), Further Assessment of Policy Options for the Management and Destruction of Banks of ODS and F-Gases in the EU”.

rozporządzenia. Na potrzeby przygotowania badania zwrócono się do sektora przemysłu, organów państw członkowskich i społeczeństwa obywatelskiego o przekazanie uwag i wsparcie techniczne.

- **Ocena skutków**

Komisja przeprowadziła ocenę skutków. Ocenie poddano trzy warianty strategiczne, obejmujące różne środki z zakresu polityki, w zakresie ich skuteczności w osiąganiu zamierzonych celów, jak również ich skutków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. W odniesieniu do każdego celu przeglądu określono zestaw środków. Środki te, o charakterze uzupełniającym i niewykluczającym się wzajemnie, pogrupowano w trzy warianty strategiczne na podstawie spodziewanych kosztów (redukcji emisji):

- **Wariant 1:** obejmuje środki przynoszące **tylko oszczędności kosztów lub bardzo niskie koszty**. Skupia się głównie na uproszczeniach i większej spójności oraz wyjaśnieniach, ale obejmuje także jeden dodatkowy bardzo opłacalny środek redukcji emisji, wymagający odzysku pianek zawierających substancje zubażające warstwę ozonową z płyt w okładzinach metalowych.
- **Wariant 2 (preferowany):** taki sam jak wariant 1, ale obejmuje także dodatkowe środki, co do których oczekuje się, że będą generować pewne koszty, w szczególności środki, których celem jest redukcja emisji, np. w drodze rozszerzenia zakresu wymagających odzysku pianek zawierających substancje zubażające warstwę ozonową, jak również bardziej kompleksowe monitorowanie i kontrola.
- **Wariant 3** obejmuje wszystkie środki poddane ocenie, w tym środki generujące wysokie koszty (redukcji emisji).

W scenariuszu odniesienia, na podstawie którego oceniono warianty strategiczne, przyjmuje się, że rozporządzenie w sprawie ozonu oraz akty wykonawcze zostały w pełni wdrożone bez żadnych zmian. Wariant 1 jest wariantem niskokosztowym. Umożliwiłby istotną redukcję emisji w porównaniu ze scenariuszem odniesienia i osiągnięcie oszczędności kosztów dla przedsiębiorstw i organów. W wariantie 2 prawie podwojono dodatkową redukcję emisji przy umiarkowanych kosztach. Dodatkowe koszty są związane głównie z odzyskiem pianki i dotyczą właścicieli budynków. Koszty te rozłożą się jednak na wiele lat i wiele osób/podmiotów. Całkowite ograniczenie emisji przewidziane w wariantie 3 jest jedynie nieznacznie większe niż w wariantie 2, przy czym dodatkowe środki objęte wariantem 3 z dużym prawdopodobieństwem doprowadziłyby do bardzo wysokich kosztów po stronie przedsiębiorstw i mogą mieć znaczące szkodliwe skutki dla zatrudnienia. Wszelkie zmiany związane z poprawą spójności i jasności uwzględniono we wszystkich trzech wariantach.

Na podstawie oceny skutków wyciąga się wniosek, że preferowany pakiet środków zawarty jest w wariantie 2. Osiąga się w jego ramach znacznie większe ograniczenie emisji niż w wariantie 1, a więc tym samym jest to wariant bardziej spójny z Europejskim Zielonym Łądem. Co więcej, koszty redukcji emisji w wariantie 2 są zdecydowanie rozsądne, jeżeli porównać je z kosztami przewidzianymi w długoterminowej strategii UE na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej. Natomiast w przypadku wariantu 3 koszty wzrosłyby znacząco przy jednoczesnym jedynie stopniowym wzroście oszczędności, a potencjalne korzyści dla środowiska byłyby niepewne.

[„Badanie uzupełniające na potrzeby oceny rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową, SKN Enviros (2012), Dalsza ocena wariantów strategicznych w zakresie zarządzania gazami substancji zubażających warstwę ozonową i fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz niszczenia ich w UE”]. Sprawozdanie końcowe.

Preferowany wariant ma zatem następujące cechy:

- Głównym środkiem służącym uniknięciu dalszych emisji jest wyraźny wymóg odzysku pewnych rodzajów pianek zawierających substancje zubożające warstwę ozonową¹² z odpadów z budowy i rozbiórki oraz zniszczenia lub ponownego wykorzystania zawartych w nich SZWO; szacuje się, że do 2050 r. doprowadzi to do redukcji emisji rzędu 180 mln ekwiwalentu dwutlenku węgla.
- Zakazane będzie niszczenie halonów, aby zachować zapasy niepiernotne do wyłączonych zastosowań krytycznych i tym samym zapobiec konieczności wznowienia produkcji nowych halonów do takich zastosowań.
- Uwzględniono wszystkie środki służące ograniczeniu obciążenia dla przedsiębiorstw i organów lub ulepszeniu istniejących kontroli.
- Uwzględniono wszystkie środki służące ulepszeniu monitorowania.
- Uwzględniono wszystkie środki służące poprawie spójności i jasności.

Inicjatywa przyczynia się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, przede wszystkim do celu „przeciwdziałanie zmianie klimatu”, ale także do celów: „dobre zdrowie i jakość życia”, „życie na lądzie” oraz „zrównoważona produkcja i konsumpcja”. Jest to zgodne z zasadą „domyślnej cyfrowości”, ponieważ zapewnia modernizację systemu wydawania licencji i wykorzystanie w pełni możliwości, jakie daje inicjatywa w zakresie środowiska jednego okienka w dziedzinie cel w drodze elektronicznego połączenia urzędów celnych państw członkowskich z centralnym systemem wydawania licencji na SZWO w WE. Inicjatywa ta jest także w pełni zgodna z zasadą „nie czyni poważnych szkód”, jako że jej skutkiem będzie dalsze wzmocnienie środków kontroli SZWO i redukcja emisji zubożających warstwę ozonową oraz emisji związanych ze zmianą klimatu.

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną opinię, ale zaleciła zapewnienie większej jasności odnośnie do opisu środków oraz ich poddanych ocenie skutków. Ocenę skutków zaktualizowano, aby uwzględnić te kwestie, w szczególności w odniesieniu do głównej miary ograniczenia emisji związanej z odzyskiem i niszczeniem pianek izolacyjnych.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek w znacznym stopniu skoncentrowany jest na zwiększeniu efektywności istniejących środków, a nie na tworzeniu nowych, biorąc pod uwagę, że jest to rozporządzenie, które już od trzech dekad ewoluuje w odpowiedzi na zobowiązania wynikające z Protokołu, nowe rozwiązania i zmiany technologiczne.

Oczekuje się, że wniosek przyniesie szereg płynących z uproszczenia korzyści dla działalności gospodarczej. W szczególności zniesienie wymogów rejestracyjnych do zastosowań laboratoryjnych przyniesie przedsiębiorstwom oszczędności kosztów, ponieważ zmniejszy obciążenie administracyjne dla 2 211 laboratoriów zarejestrowanych w 2020 r., często prowadzonych przez MŚP. Co więcej, zniesienie rocznego systemu przydziału kwot również obniża koszty administracyjne w przypadku przedsiębiorstw, które co roku muszą złożyć wniosek o taki przydział. Ponadto ograniczeniem kosztów administracyjnych skutkuje również składanie przez przedsiębiorstwa wniosków o wydanie licencji długoterminowych zamiast wniosków o wydanie licencji dla każdej wysyłki.

Rejestracja i wydawanie licencji, o których mowa w niniejszym wniosku, zostaną wdrożone za pośrednictwem istniejącego systemu wydawania licencji na SZWO. Wymagane jest

¹² Płyty w okładzinach metalowych, a także, w przypadku gdy jest to wykonalne, płyty laminowane – z ciężarem dowodu w odniesieniu do wykonalności po stronie właściciela budynku/wykonawcy.

dostosowanie dotyczące wzajemnego połączenia tego systemu z krajowymi systemami organów celnych poprzez unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel. Dzięki temu wzajemnemu połączeniu okres ważności licencji będzie sprawdzana automatycznie przy kontroli celnej każdej wysyłki. Do chwili uruchomienia tego ostatniego systemu elektronicznego we wszystkich państwach członkowskich obowiązuje obecny system wydawania licencji.

Łączne osiągalne oszczędności kosztów wynoszą do 180 000 EUR rocznie w przypadku przemysłu (plus jednorazowe oszczędności w wysokości 36 000 EUR), 254 osobodni rocznie w przypadku organów oprócz jednorazowych oszczędności kosztów w wysokości 440 osobodni oraz rocznych oszczędności kosztów w obszarze IT w wysokości 31 500 EUR.

- **Prawa podstawowe**

Przepisy zaproponowane w niniejszej inicjatywie zapewniają pełne poszanowanie praw i zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma dodatkowego wpływu na budżet Unii Europejskiej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przyszłe monitorowanie i ocena rozporządzenia w sprawie ozonu mogą opierać się na danych ze sprawozdawczości przedsiębiorstw, które to dane każdego roku gromadzi i agreguje Europejska Agencja Środowiska. Ponadto sprawozdawczość państw członkowskich prowadzona zgodnie z art. 26 umożliwia (i) monitorowanie dostępności zapasów halonu do zaspokojenia potrzeb pozostałych zastosowań krytycznych oraz (ii) zgłaszanie nielegalnej działalności handlowej, co może być wskaźnikiem powodzenia dostosowania do przepisów celnych i poprawy kontroli, w tym przez modernizację systemu wydawania licencji. Poprawa efektywności będzie monitorowana ilością zasobów nadal potrzebnych do wdrożenia systemu po stronie Komisji, a także liczbą licencji (dla handlowców), których przedsiębiorstwa nadal potrzebują.

Egzekwowanie odzysku gazów w piankach leżałoby w gestii organów państw członkowskich. Istnieją synergie z krajowymi przepisami dotyczącymi odpadów, mogącymi już przewidywać monitorowanie obecności substancji stwarzających zagrożenie takich jak SZWO w odpadach z rozbiórki, które to synergie pozwolą lepiej zapewnić, aby substancje zubożające warstwę ozonową były rzeczywiście odzyskiwane w celu zniszczenia.

Komisja będzie monitorować wdrażanie proponowanych środków. W tym kontekście Komisja będzie prowadziła ścisłą współpracę z organami krajowymi, np. krajowymi ekspertami ds. substancji zubożających warstwę ozonową, organami celnymi i organami nadzoru rynku. Komitet, o którym mowa we wniosku, będzie pomagał Komisji w jej pracy i w stosownych przypadkach omawiał kwestie dotyczące zharmonizowanego wdrożenia proponowanych przepisów. Monitorowany będzie również rozwój stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Należy dokonywać regularnej oceny oddziaływania rozporządzenia; pierwsze sprawozdanie należy opublikować do 2033 r. W tym kontekście konieczne byłoby badanie eksperckie, aby oszacować postępy w zakresie gazów w piankach. W ramach oceny należy również zbadać zmiany w kosztach administracyjnych.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

We wniosku utrzymano obecny system kontroli przewidziany w rozporządzeniu w sprawie ozonu, mianowicie ogólne zakazy produkcji i stosowania SZWO oraz produktów i urządzeń, w których wykorzystuje się te substancje, a także handlu tymi substancjami, produktami i urządzeniami, jak również mające zastosowanie wyłączenia dotyczące kilku zastosowań, w przypadku których nie są jeszcze dostępne rozwiązania alternatywne (substrat, czynniki ułatwiające procesy chemiczne, nieodzwonne zastosowania analityczne i laboratoryjne). W związku z wycofaniem SZWO w przypadku prawie wszystkich zastosowań niektórych przepisów nie zachowano, ponieważ nie są już konieczne: dotyczy to w szczególności systemu przyznawania kwot na przywóz i stosowanie substancji objętych wyłączeniem oraz wymogu rejestracyjnego na potrzeby zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, w których wykorzystuje się SZWO. Ponadto wniosek zapewnia niezbędne dostosowania do nowszych przepisów UE, w szczególności do rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz wniosku Komisji dotyczącego przeglądu tego rozporządzenia (pod względem definicji, przepisów dotyczących kar i kontroli przeprowadzanych przez organy celne), rozporządzenia (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny oraz decyzji stron Protokołu.

Nieaktualne wyłączenia z zakazów usunięto ze względu na jasność prawa oraz w celu uniknięcia nielegalnego handlu. Strukturę rozporządzenia w sprawie ozonu nieco zmieniono, aby zwiększyć spójność.

Rozdział I

We wniosku określono przedmiot i zakres stosowania rozporządzenia oraz mające zastosowanie definicje, które są w nim wykorzystywane. Szereg definicji zawartych w rozporządzeniu w sprawie ozonu usunięto ze względu na jasność prawa lub dlatego, że stały się nieaktualne.

Rozdział II

We wniosku określono ogólne zakazy produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu i stosowania SZWO oraz handlu tymi substancjami.

Rozdział III

We wniosku określono wyłączenia z zakazów ustanowionych w rozdziale I (art. 6–14) i zawarto warunki dotyczące tych wyłączeń (art. 15).

W celu zapewnienia spójności z rozporządzeniem (UE) nr 517/2014 importerzy i producenci muszą przedstawić dowody zniszczenia lub odzysku do późniejszego stosowania trifluorometanu powstającego jako produkt uboczny przy produkcji SZWO. We wniosku doprecyzowano również, że zasadniczo wprowadzanie na terytorium pojemników nienadających się do ponownego napełnienia jest zakazane, zatem zakaz ten obowiązuje w ramach wszelkich procedur celnych.

Rozdział IV

We wniosku zmodernizowano system wydawania licencji określony w rozporządzeniu w sprawie ozonu, aby uwzględnić wzajemne połączenie tego systemu z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie ceł, co umożliwi automatyczne kontrole celne każdej wysyłki. W tym układzie importerzy i eksporterzy substancji zubożających warstwę ozonową i produktów, w których wykorzystuje się takie substancje, będą musieli ubiegać się jedynie o licencje dla handlowców, a nie o zezwolenie na każdą wysyłkę, ponieważ unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł, przewidziane we wniosku Komisji przyjętym 28 października 2020 r., umożliwia automatyczne kontrole w czasie rzeczywistym każdej

wysyłki. We wniosku doprecyzowano również rolę organów celnych oraz, w stosownych przypadkach, organów nadzoru rynku we wdrażaniu zakazów i ograniczeń określonych w proponowanym rozporządzeniu oraz zwiększono ich uprawnienia w zakresie zapobiegania nielegalnemu handlowi SZWO. Obowiązki podmiotów gospodarczych również doprecyzowano i dostosowano w celu umożliwienia prawidłowego funkcjonowania unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.¹³

Zgodnie z wymogami Protokołu we wniosku utrzymano zakaz handlu z państwami niebędącymi stronami tego Protokołu.

Rozdział V

Aby zapewnić maksymalną redukcję emisji przy proporcjonalnych kosztach, proponuje się wprowadzenie obowiązku odzysku SZWO zawartych w niektórych rodzajach pianek stosowanych jako materiały izolacyjne w budownictwie oraz z odpadów z budowy i rozbiórki, a także niszczenia zawartych w nich SZWO przy użyciu zatwierdzonych technologii (lub ewentualnie ponownego wykorzystania pianki). We wniosku zakazuje się niszczenia halonów, aby zapewnić w miarę możliwości ich odzysk i wtórne wykorzystanie, co zapobiegnie konieczności przyszłej produkcji halonu do zastosowań krytycznych. Obowiązki w zakresie wycieków określone w rozporządzeniu w sprawie ozonu uproszczono, biorąc pod uwagę zakaz stosowania SZWO do ponownego napełniania produktów i urządzeń, z wyjątkiem stosowania halonów w systemach ochrony przeciwpożarowej do zastosowań krytycznych.

Rozdział VI

We wniosku wprowadza się obowiązki sprawozdawcze dla państw członkowskich i przedsiębiorstw (w przypadku tych ostatnich obowiązek ten wynika z Protokołu). W celu uzupełnienia monitorowania obowiązki sprawozdawcze przedsiębiorstw w odniesieniu do „nowych substancji” określonych w załączniku II dostosowano do obowiązków mających zastosowanie do substancji wymienionych w załączniku I. Rozszerzono również obowiązki sprawozdawcze w odniesieniu do emisji i sprzedaży w Unii. We wniosku dodano także trzy nowe substancje, aby zapewnić właściwe monitorowanie ich produkcji i stosowania oraz handlu tymi substancjami. Do załączników dodano również współczynnik globalnego ocieplenia SZWO, aby zwiększyć świadomość na temat wpływu SZWO na klimat.

Rozdział VII

We wniosku określono przypadki, w których wymagana jest wymiana informacji i współpraca z właściwymi organami w państwie członkowskim, a także między państwami członkowskimi i z właściwymi organami państw trzecich.

We wniosku nałożono również na właściwe organy obowiązek sprawdzania, na podstawie analizy ryzyka i w przypadkach, w których dostępne są konkretne dowody, czy przedsiębiorstwa przestrzegają rozporządzenia.

Rozdział VIII

Ponadto wniosek stanowi, że poziom i rodzaj kar administracyjnych za naruszenia rozporządzenia muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne, a także muszą uwzględniać odpowiednie kryteria (takie jak charakter i waga naruszenia). We wniosku proponuje się w szczególności nakładanie administracyjnej kary pieniężnej w przypadku nielegalnej produkcji i stosowania SZWO lub produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem lub handlu tymi substancjami lub produktami i urządzeniami. Proponowane

¹³ COM(2020) 673 final.

przepisy są dostosowane do wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne przyjętego w dniu 15 grudnia 2021 r.¹⁴ i uzupełniają ten wniosek.

¹⁴ COM(2021) 851 final.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową i uchylające rozporządzenie (WE)
nr 1005/2009**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁵,uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu zainicjowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce. W strategii tej potwierdzono, że ambicją Komisji jest zwiększenie celów klimatycznych oraz to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu, a celem strategii jest również ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Ponadto Unia zobowiązała się do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i określonych w niej celów zrównoważonego rozwoju.
- (2) Warstwa ozonowa chroni ludzi i inne żywe istoty przed szkodliwym promieniowaniem ultrafioletowym (UV) emitowanym przez Słońce. Naukowo dowiedziono, że ciągłe emisje substancji zubożających warstwę ozonową powodują znaczną szkodę w warstwie ozonowej, co prowadzi do znaczącego niekorzystnego oddziaływania na zdrowie ludzkie, ekosystemy i biosferę, a także do poważnych skutków gospodarczych, jeżeli nie zostaną podjęte żadne działania.
- (3) Decyzją Rady 88/540/EWG¹⁷ Unia stała się stroną Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej z 1985 r. oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową („Protokół”) do tej konwencji przyjętego w 1987 r. Protokół i późniejsze decyzje jego stron stanowią zbiór prawnie wiążących w skali

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁷ Decyzja Rady 88/540/EWG z dnia 14 października 1988 r. dotycząca zawarcia Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 8).

światowej środków kontroli mających na celu zwalczanie problemu zubożenia warstwy ozonowej.

- (4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009¹⁸ zapewnia między innymi przestrzeganie Protokołu przez Unię. W ocenie rozporządzenia (WE) nr 1005/2009¹⁹ Komisja stwierdziła, że środki kontroli ustanowione w tym rozporządzeniu pozostają zasadniczo adekwatne do przewidzianego celu.
- (5) Istnieją jasne dowody na zmniejszenie zawartości substancji zubożających warstwę ozonową w atmosferze i na odbudowę ozonu w stratosferze. Niemniej jednak według prognoz odbudowa warstwy ozonowej do poziomu stężeń sprzed 1980 r. nie nastąpi przed połową XXI wieku. Dlatego zwiększone promieniowanie UV nadal stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i środowiska. Uniknięcie ryzyka dalszych opóźnień w odbudowie warstwy ozonowej nadal jest zależne od zapewnienia pełnego wdrożenia istniejących obowiązków, a także od wprowadzenia niezbędnych środków w celu szybkiego i skutecznego stawiania czoła wszelkim przyszłym wyzwaniom.
- (6) Większość substancji zubożających warstwę ozonową ma również wysoki współczynnik globalnego ocieplenia i należy do czynników przyczyniających się do wzrostu temperatury na naszej planecie. Biorąc pod uwagę istotne ustalenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC)²⁰, niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić podjęcie wszelkich możliwych starań zmierzających do redukcji emisji substancji zubożających warstwę ozonową. Redukcja emisji przyczynia się do osiągnięcia celu porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu²¹, którym to celem jest „ograniczenie wzrostu średniej temperatury globalnej [w tym wieku] do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmowanie wysiłków mających na celu ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C”.
- (7) Aby zwiększyć świadomość na temat współczynnika globalnego ocieplenia substancji zubożających warstwę ozonową, należy w niniejszym rozporządzeniu podać oprócz ich potencjału niszczenia ozonu również ich odpowiednie współczynniki globalnego ocieplenia.
- (8) W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 i wcześniejszych przepisach Unii ustanowiono bardziej rygorystyczne środki kontroli niż wymagane na mocy Protokołu, wymagając bardziej restrykcyjnych zasad dotyczących przywozu i wywozu.
- (9) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 produkcję i wprowadzania do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową wycofano w odniesieniu do niemal wszystkich zastosowań. Zakazano również wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub od nich uzależnionych, z wyjątkiem niektórych przypadków, w których stosowanie takich substancji jest nadal dozwolone. Nawet po wycofaniu substancji zubożających warstwę ozonową konieczne jest dalsze zezwalanie – pod pewnymi warunkami – na

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 286 z 16.9.2009, s. 1).

¹⁹ Ocena rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, SWD(2019) 407 final z 26.11.2019.

²⁰ Sprawozdanie specjalne IPCC. Global warming of 1.5 °C [Globalne ocieplenie o 1,5 °C] (sierpień 2021).

²¹ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

wylączenia dla niektórych zastosowań, w przypadku których rozwiązania alternatywne nie są jeszcze dostępne.

- (10) Biorąc pod uwagę niewielkie ilości substancji zubożających warstwę ozonową faktycznie stosowane do celów nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, należy ustanowić proporcjonalny środek kontroli w tym zakresie. Obowiązek rejestracji przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 należy zastąpić wymogiem przechowywania dokumentacji w celu umożliwienia kontroli stosowania niezgodnego z prawem, jak również monitorowania rozwoju rozwiązań alternatywnych.
- (11) Wprowadzanie do obrotu i stosowanie halonów powinno być dozwolone wyłącznie w przypadku zastosowań krytycznych, które należy określić z uwzględnieniem dostępności alternatywnych substancji lub technologii oraz rozwoju norm międzynarodowych.
- (12) Ustanowiona Protokołem Komisja Zamienników Halonów (HTOC) wskazała, że od 2030 r. zapasy halonów niepierwotnych do zastosowań krytycznych mogą być niewystarczające do zaspokojenia potrzeb na szczeblu globalnym. Aby uniknąć konieczności produkcji nowych halonów w celu zaspokojenia przyszłych potrzeb, należy wprowadzić środki służące zwiększeniu dostępności zapasów halonu odzyskanego z urządzeń.
- (13) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009 wyłączenie dotyczące zastosowań krytycznych bromku metylu (do celów kwarantanny i przed wysyłką) wygasło 18 marca 2010 r. Powinna jednak pozostać dostępna możliwość przyznania odstępstwa w sytuacjach nadzwyczajnych, mianowicie w przypadku nieprzewidzianego gwałtownego rozprzestrzeniania się szkodników lub chorób, kiedy takie stosowanie w nagłych przypadkach należy dopuścić na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009²² i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012²³.
- (14) Ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do produktów i urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową powinny również obejmować produkty i urządzenia uzależnione od tych substancji, tak aby zapobiec obchodzeniu tych ograniczeń.
- (15) Ważne jest zapewnienie, aby substancje zubożające warstwę ozonową mogły być wprowadzane do obrotu do celów regeneracji w Unii. Należy również zezwolić na wprowadzanie do obrotu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest uzależnione od tych substancji, w celu zniszczenia z wykorzystaniem technologii zatwierdzonych przez strony lub technologii, które nie zostały jeszcze zatwierdzone, lecz są równoważne pod względem środowiskowym.
- (16) Należy zakazać pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nienadających się do ponownego napełnienia, ponieważ po opróżnieniu tych pojemników nieuchronnie pozostaje w nich pewna ilość substancji, która następnie jest uwalniana do atmosfery. W związku z tym należy zakazać przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania na rynku,

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

stosowania, z wyjątkiem zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, oraz wywozu tych pojemników.

- (17) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008²⁴ przewiduje oznakowanie substancji sklasyfikowanych jako substancje zubożające warstwę ozonową oraz oznakowanie mieszanin zawierających takie substancje. Ponieważ substancje zubożające warstwę ozonową produkowane do zastosowań w charakterze substratów, czynników ułatwiających procesy chemiczne oraz do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych mogą być dopuszczane do swobodnego obrotu w Unii, substancje te należy odróżnić od substancji produkowanych do innych zastosowań.
- (18) Wyjątkowo można zezwolić na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory w przypadkach, gdy korzystniejsze może być umożliwienie zakończenia naturalnego okresu użytkowania tych produktów i urządzeń w państwie trzecim niż ich demontaż i usunięcie w Unii.
- (19) Biorąc pod uwagę, że proces produkcji niektórych substancji zubożających warstwę ozonową może prowadzić do emisji fluorowanego gazu cieplarnianego z trifluorometanem jako produktem ubocznym, takie emisje stanowiące produkt uboczny należy niszczyć lub odzyskiwać do późniejszego stosowania, co ma być warunkiem wprowadzania substancji zubożających warstwę ozonową do obrotu. Producenci i importerzy powinni być również zobowiązani do dokumentowania środków przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu podczas procesu produkcji.
- (20) Aby uniknąć nielegalnego handlu zakazanymi substancjami i produktami objętymi niniejszym rozporządzeniem, ustanowione w nim zakazy, jak również wymogi dotyczące wydawania licencji do celów handlu powinny obejmować nie tylko wprowadzanie towarów na obszar celny w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii, lecz także czasowe składowanie i wszystkie inne procedury celne ustanowione w unijnym prawie celnym. Należy zezwolić na ułatwienia w wydawaniu licencji w przypadku towarów objętych procedurą czasowego składowania, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla operatorów i organów celnych.
- (21) System wydawania licencji na przywóz i wywóz substancji zubożających warstwę ozonową jest podstawowym wymogiem wynikającym z Protokołu w odniesieniu do monitorowania handlu i zapobiegania nielegalnej działalności w tym zakresie. Aby zapewnić automatyczne kontrole celne w czasie rzeczywistym na poziomie wysyłki, a także elektroniczną wymianę i przechowywanie informacji przedstawionych organom celnym na temat wszystkich wysyłek substancji oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić wzajemne połączenie elektronicznego systemu wydawania licencji dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../... *[należy wstawić pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*²⁵. Biorąc pod uwagę to wzajemne połączenie z unijnym środowiskiem jednego okienka

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr.../... ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013, Dz.U. C z , s. *[należy dodać pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*.

w dziedzinie cel, nieproporcjonalne jest zapewnienie w Unii systemu wydawania licencji na wysyłki.

- (22) Aby ułatwić kontrole celne, należy określić informacje, które mają być przekazywane organom celnym w przypadkach przywozu i wywozu substancji i produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, a także zadania organów celnych i, w stosownych przypadkach, organów nadzoru rynku w kontekście wdrażania zakazów i ograniczeń dotyczących przywozu i wywozu tych substancji oraz produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (23) W celu zapewnienia, aby objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia substancje oraz produkty i urządzenia, które przywieziono nielegalnie na rynek Unii, nie zostały ponownie wprowadzone na ten rynek, właściwe organy powinny skonfiskować lub zająć te produkty w celu ich usunięcia. W każdym razie należy zakazać powrotnego wywozu produktów niezgodnych z niniejszym rozporządzeniem.
- (24) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organy celne przeprowadzające kontrole na podstawie niniejszego rozporządzenia posiadały odpowiednie zasoby i wiedzę, na przykład poprzez udostępnianie im szkoleń, oraz były w wystarczającym stopniu przygotowane do zajmowania się przypadkami nielegalnego handlu substancjami oraz produktami i urządzeniami objętymi zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć urzędy celne, które spełniają te warunki i w związku z tym są upoważnione do przeprowadzania kontroli celnych przywozu, wywozu i w przypadkach tranzytu.
- (25) Współpraca i wymiana niezbędnych informacji między wszystkimi właściwymi organami zaangażowanymi w wykonywanie niniejszego rozporządzenia, mianowicie organami celnymi, organami nadzoru rynku, organami ds. ochrony środowiska i wszelkimi innymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za kontrolę, między państwami członkowskimi i z Komisją ma ogromne znaczenie dla zwalczania naruszeń niniejszego rozporządzenia, w szczególności nielegalnego handlu. Ze względu na poufny charakter wymiany informacji związanych z ryzykiem celnym należy w tym celu wykorzystywać system zarządzania ryzykiem celnym.
- (26) W wykonywaniu zadań powierzonych Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia oraz w celu promowania współpracy i odpowiedniej wymiany informacji między właściwymi organami a Komisją w przypadkach kontroli zgodności i nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową Komisję powinien wspomagać Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). OLAF powinien mieć dostęp do wszystkich niezbędnych informacji ułatwiających mu wykonywanie zadań.
- (27) W celu zapewnienia zgodności z Protokołem należy zakazać przywozu z i wywozu do państw niebędących stroną Protokołu substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń zawierających te substancje lub od nich uzależnionych.
- (28) Celowe uwalnianie do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, w przypadku gdy takie uwalnianie jest niezgodne z prawem, stanowi poważne naruszenie niniejszego rozporządzenia i powinno być wyraźnie zakazane. Przedsięwzięcia powinny wprowadzić wszelkie możliwe środki, aby zapobiec niezamierzonemu uwalnianiu do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, biorąc również pod uwagę współczynnik globalnego ocieplenia tych substancji. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów dotyczących odzysku używanych substancji zubożających warstwę ozonową z produktów i urządzeń oraz

zapobiegania wyciekom takich substancji. W celu zmaksymalizowania redukcji emisji obowiązkowi w zakresie odzysku należy również rozszerzyć na właścicieli budynków i przedsiębiorców budowlanych w przypadku usuwania niektórych pianek z budynków.

- (29) Konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących nowych substancji zubożających warstwę ozonową nieobjętych jeszcze Protokołem (wymienionych w załączniku II), biorąc pod uwagę ilości produkowane i stosowane w Unii, jak również wpływ emisji tych substancji na ozon w stratosferze.
- (30) Państwa członkowskie powinny informować Komisję o przypadkach nielegalnego handlu wykrytych przez właściwe organy, w tym o nałożonych karach.
- (31) Należy dopuścić stosowanie halonów wyłącznie do zastosowań krytycznych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Państwa członkowskie powinny przekazywać informacje na temat ilości halonów zainstalowanych, stosowanych lub przechowywanych do zastosowań krytycznych, a także na temat środków ograniczających emisje z tych substancji oraz na temat postępów w określaniu rozwiązań alternatywnych. Informacje te są potrzebne do poznania ilości halonów nadal dostępnych w Unii do zastosowań krytycznych, a także do monitorowania postępu technologicznego w tym obszarze, który będzie sygnałem, że do niektórych zastosowań halon nie jest już konieczny.
- (32) Protokół wymaga składania sprawozdań dotyczących handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową. Producenci, importerzy i eksporterzy substancji zubożających warstwę ozonową powinni zatem co roku przekazywać informacje na temat handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową. Należy również przekazywać informacje na temat handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową, które nie są jeszcze objęte Protokołem (wymienione w załączniku II), tak aby można było ocenić potrzebę rozszerzenia również na te substancje niektórych lub wszystkich środków kontroli mających zastosowanie do substancji wymienionych w załączniku I.
- (33) Właściwe organy państw członkowskich, w tym ich organy ds. ochrony środowiska, organy nadzoru rynku i organy celne, powinny przeprowadzać kontrole przy zastosowaniu podejścia opartego na analizie ryzyka, aby zapewnić zgodność ze wszystkimi przepisami niniejszego rozporządzenia. Takie podejście jest konieczne do ukierunkowania kontroli na działalność wiążącą się z największym ryzykiem nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową lub niezgodnego z prawem uwalniania takich substancji do atmosfery. Ponadto właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole, jeżeli dysponują dowodami lub innymi istotnymi informacjami dotyczącymi potencjalnych przypadków niezgodności. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości informacje takie należy przekazywać organom celnym, aby organy te sporządziły analizę ryzyka przed przeprowadzeniem kontroli zgodnie z art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013²⁶. Ważne jest zapewnienie, aby właściwe organy odpowiedzialne za nakładanie kar były informowane o przypadkach naruszenia niniejszego rozporządzenia, aby mogły w razie potrzeby nałożyć odpowiednią karę.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (34) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar obowiązujących w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich stosowanie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (35) Konieczne jest również ustanowienie kar administracyjnych w takim wymiarze i takiego rodzaju, które rzeczywiście zniechęcają do naruszania niniejszego rozporządzenia.
- (36) Poważne naruszenia niniejszego rozporządzenia powinny być również ścigane na mocy prawa karnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE²⁷.
- (37) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustalenia wykazu przedsiębiorstw, które mogą stosować substancje zubożające warstwę ozonową jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, jak również w odniesieniu do określenia maksymalnych ilości, które można stosować do uzupełniania instalacji lub do wykorzystania, oraz maksymalnych poziomów emisji dla każdego z przedsiębiorstw; określenia nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, w przypadku których produkcja i przywóz są dozwolone w określonym okresie, oraz określenia użytkowników posiadających zezwolenie, przyznawania odstępstw od dat końcowych i dat granicznych ustalonych w odniesieniu do zastosowań krytycznych halonów; zezwolenia na tymczasową produkcję, wprowadzanie do obrotu, dalsze dostawy i stosowanie bromku metylu w nagłych przypadkach; zezwolenia na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory; szczegółowych warunków dotyczących deklaracji zgodności dla fabrycznie napełnionych urządzeń i weryfikacji; przedstawianych dowodów na zniszczenie lub odzysk trifluorometanu powstającego jako produkt uboczny podczas wytwarzania substancji zubożających warstwę ozonową; formy i treści wymogów dotyczących oznakowania; zezwolenia na handel z podmiotami nieobjętymi Protokołem oraz formatu przekazywania przez państwa członkowskie informacji na temat zastosowań krytycznych halonów i na temat nielegalnego handlu, a także formatu i sposobu przekazywania informacji przez przedsiębiorstwa, w szczególności na temat produkcji, przywozu, wywozu, stosowania jako substrat i niszczenia. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁸
- (38) W celu zmiany niektórych elementów niniejszego rozporządzenia innych niż istotne należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) w odniesieniu do procesów, w których substancje zubożające warstwę ozonową mogą być stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne, oraz maksymalnej dozwolonej ilości w przypadku takich zastosowań, w tym emisji tych substancji w Unii, warunków dotyczących wprowadzania do obrotu i dalszej dystrybucji substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, ram czasowych określonych w załączniku V dla zastosowań krytycznych halonów, funkcjonowanie systemu wydawania licencji dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową, dodatkowych środków służących do monitorowania substancji oraz

²⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

produktów i urządzeń objętych procedurą czasowego składowania i procedurą celną, zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu produktów i urządzeń przywożonych z lub wywożonych do dowolnego podmiotu nieobjętego Protokołem; ustanowienia wykazu produktów i urządzeń, w przypadku których odzysk substancji zubożających warstwę ozonową i ich niszczenie są możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym, oraz określenia technologii, które należy stosować; zmiany załączników I i II zawierających wykazy substancji zubożających warstwę ozonową; aktualizacji współczynników globalnego ocieplenia i potencjałów niszczenia ozonu cechujących substancje zawarte w wykazach; wymogów w zakresie sprawozdawczości państw członkowskich na temat zastosowań krytycznych halonów i nielegalnego handlu oraz wymogów w zakresie sprawozdawczości przedsiębiorstw, w szczególności na temat produkcji, przywozu, wywozu, stosowania jako substrat i niszczenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (39) Kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez państwa członkowskie reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679²⁹, a kwestie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez Komisję reguluje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725³⁰, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących poufności i bezpieczeństwa przetwarzania, przekazywania danych osobowych z Komisji do państw członkowskich, zgodności przetwarzania z prawem oraz praw osób, których dane dotyczą, do informacji, dostępu do swoich danych osobowych oraz ich sprostowania.
- (40) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [*data wydania opinii*].
- (41) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny charakter poruszanych problemów środowiskowych i skutki niniejszego rozporządzenia dla handlu wewnątrzunijnego i zewnętrznego możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

³⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

(42) W rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 należy wprowadzić szereg zmian. Dla zachowania przejrzystości rozporządzenie to powinno zostać uchylone i zastąpione,
PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, dalszych dostaw, jak również stosowania, odzysku, recyklingu, regeneracji i niszczenia substancji zubożających warstwę ozonową, przepisy dotyczące przekazywania informacji o tych substancjach oraz przepisy dotyczące przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu, dalszych dostaw i stosowania produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I i II oraz ich izomerów, występujących samodzielnie lub w mieszaninie.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do produktów i urządzeń oraz ich części, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „substrat” oznacza substancję zubożającą warstwę ozonową, przechodzącą chemiczną transformację w procesie, w którym ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego i której emisje są nieznaczne,
- 2) „czynniki ułatwiające procesy chemiczne” oznaczają substancje zubożające warstwę ozonową stosowane jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w zastosowaniach wymienionych w załączniku III;
- 3) „przywóz” oznacza wprowadzenie substancji, produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia na obszar celny Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealskim z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, oraz obejmuje czasowe składowanie i procedury celne, o których mowa w art. 201 i 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- 4) „wywóz” oznacza wyprowadzenie substancji, produktów i urządzeń z obszaru celnego Unii, jeżeli w wyniku ratyfikacji obszar ten jest objęty Protokołem montrealskim z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową;

- 5) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie innej osobie w Unii po raz pierwszy, za opłatą lub nieodpłatnie, dopuszczenie celne do swobodnego obrotu w Unii oraz stosowanie wyprodukowanych substancji lub wyprodukowanych produktów lub urządzeń na własny użytek;
- 6) „stosowanie” oznacza wykorzystywanie substancji zubożających warstwę ozonową do produkcji, konserwacji lub serwisowania, w tym do ponownego napełniania produktów i urządzeń lub do innych czynności, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 7) „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie substancji zubożających warstwę ozonową z produktów i urządzeń lub pojemników w trakcie konserwacji lub serwisowania lub przed usunięciem danego produktu, urządzenia lub pojemnika;
- 8) „recykling” oznacza ponowne użycie odzyskanej substancji zubożającej warstwę ozonową po wstępnym oczyszczaniu obejmującym filtrowanie i suszenie;
- 9) „regeneracja” oznacza powtórne przetworzenie substancji zubożającej warstwę ozonową w celu uzyskania właściwości odpowiadających właściwościom substancji pierwotnej, z uwzględnieniem zamierzonego zastosowania;
- 10) „przedsiębiorstwo” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną prowadzącą działalność, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- 11) „produkty i urządzenia” oznaczają wszystkie produkty i urządzenia, w tym ich części, oprócz pojemników, stosowane do transportu lub przechowywania substancji zubożających warstwę ozonową;
- 12) „substancje pierwotne” oznaczają substancje, które nie były wcześniej stosowane;
- 13) „demontaż” oznacza wycofanie z eksploatacji lub użycia produktu lub urządzenia zawierającego substancje zubożające warstwę ozonową, w tym ostateczne wyłączenie instalacji;
- 14) „niszczenie” oznacza proces, za pomocą którego substancja zubożająca warstwę ozonową zostaje trwale przekształcona lub rozłożona całkowicie, w miarę możliwości, na co najmniej jedną stabilną substancję, która nie jest substancją zubożającą warstwę ozonową;
- 15) „siedziba na terytorium Unii” oznacza w przypadku osoby fizycznej posiadanie miejsca zwykłego pobytu w Unii, a w przypadku osoby prawnej – posiadanie w Unii stałej siedziby, o której mowa w art. 5 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Rozdział II

Zakazy

Artykuł 4

Substancje zubożające warstwę ozonową

1. Zakazuje się produkcji, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie oraz stosowania substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I.

2. Zakazuje się przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I.

Artykuł 5

Produkty i urządzenia zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji

1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu i późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I lub których działanie jest zależne od tych substancji.
2. Zakazuje się przywozu i wywozu produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I lub których działanie jest zależne od tych substancji.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do rzeczy osobistych.

Rozdział III Wyłączenia z zakazów

Artykuł 6

Substrat

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu stosowania jako substrat.

Artykuł 7

Czynniki ułatwiające procesy chemiczne

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w procesach, o których mowa w załączniku III, i z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Substancje zubożające warstwę ozonową, o których mowa w ust. 1, można stosować jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne jedynie w instalacjach istniejących w dniu 1 września 1997 r., o ile emisje substancji zubożających warstwę ozonową z tych instalacji są nieznaczne, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 3.
3. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – ustalić wykaz przedsiębiorstw, w przypadku których można stosować substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne w procesach, o których mowa w załączniku III, zachodzących w instalacjach, o których mowa w ust. 2, ustanawiając maksymalne ilości tych substancji, które można stosować do uzupełniania instalacji lub wykorzystywania jako czynniki

ułatwiający procesy chemiczne, oraz maksymalne poziomy emisji dla każdego z odnośnych przedsiębiorstw. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika III, gdy jest to konieczne ze względu na postęp techniczny lub decyzje podjęte przez strony Protokołu montrealskiego z 1987 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową („Protokół”).

Artykuł 8

Nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą być produkowane, wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, z zastrzeżeniem warunków ustanowionych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Komisja może w drodze aktów wykonawczych określić wszelkie nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne, dla których produkcja i przywóz substancji zubożających warstwę ozonową mogą być w Unii dozwolone, okres obowiązywania wyłączenia oraz tych użytkowników, którzy mogą korzystać z tych nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
3. Przedsiębiorstwo wprowadzające do obrotu lub później dostarczające lub udostępniające innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, musi przechowywać dokumentację zawierającą następujące informacje:
 - a) nazwę substancji;
 - b) ilość wprowadzoną do obrotu lub dostarczoną;
 - c) cel stosowania substancji;
 - d) wykaz nabywców i dostawców.
4. Przedsiębiorstwo wykorzystujące substancje zubożające warstwę ozonową do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, musi przechowywać dokumentację zawierającą następujące informacje:
 - a) nazwę substancji;
 - b) ilości dostarczone lub wykorzystane;
 - c) cel stosowania substancji;
 - d) wykaz dostawców.
5. Dokumentację, o której mowa w ust. 3 i 4, przechowuje się przez co najmniej pięć lat i udostępnia się ją właściwym organom państw członkowskich i Komisji na ich wnioski.
6. Substancje zubożające warstwę ozonową do nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w ust. 1, są wprowadzane do

obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie wyłącznie na warunkach określonych w załączniku IV.

7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika IV, gdy jest to konieczne ze względu na postęp techniczny lub decyzje podjęte przez strony Protokołu.

Artykuł 9

Krytyczne zastosowania halonu

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 halony mogą być wprowadzane do obrotu i wykorzystywane do zastosowań krytycznych zgodnie z załącznikiem V. Halony mogą być wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie wyłącznie przez przedsiębiorstwa, które uzyskały zezwolenie właściwego organu danego państwa członkowskiego na przechowywanie halonów przeznaczonych do zastosowań krytycznych.
2. Systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony używane do zastosowań, o których mowa w ust. 1, lub systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice, których działanie jest zależne od tych halonów, demontuje się przed upływem terminów określonych w załączniku V. Zawarte w nich halony odzyskuje się zgodnie z art. 20 ust. 5.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika V, w przypadku gdy nie są dostępne możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązania alternatywne lub technologie na potrzeby zastosowań wymienionych w tym załączniku w ramach czasowych określonych w załączniku V lub gdy takie rozwiązania lub technologie są nie do przyjęcia ze względu na ich wpływ na środowisko lub zdrowie, lub gdy jest to konieczne do zapewnienia zgodności z zobowiązaniami międzynarodowymi Unii dotyczącymi zastosowań krytycznych halonów ustanowionych w szczególności na mocy Protokołu, przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) lub na podstawie Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (MARPOL).
4. Komisja może – w drodze aktów wykonawczych i na uzasadniony wniosek właściwego organu państwa członkowskiego – przyznać ograniczone w czasie odstępstwa od dat końcowych lub granicznych określonych w załączniku V w odniesieniu do określonego przypadku, w przypadku gdy we wniosku wykazano, że dla tego konkretnego zastosowania nie jest dostępne żadne możliwe pod względem technicznym i ekonomicznym rozwiązanie alternatywne. Komisja może włączyć do tych aktów wykonawczych wymogi w zakresie sprawozdawczości i może wymagać przedstawienia dowodów potwierdzających niezbędnych do monitorowania stosowania odstępstw, w tym dowodów potwierdzających ilości odzyskane w celu recyklingu lub regeneracji, wyniki kontroli szczelności oraz ilości niewykorzystanych halonów w zapasach. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 10

Stosowanie bromku metylu w nagłych przypadkach

1. W nagłych przypadkach wywołanych przez nieprzewidziane gwałtowne rozprzestrzenianie się szczególnych szkodników lub chorób Komisja może w drodze aktów wykonawczych zezwolić na czasową produkcję, wprowadzanie do obrotu i stosowanie bromku metylu, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, pod warunkiem że wprowadzanie do obrotu i stosowanie bromku metylu dopuszczają odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 i rozporządzenie (UE) nr 528/2012. Wszelkie niewykorzystane ilości bromku metylu są niszczone.
2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, określają środki, które należy przyjąć w celu redukcji emisji bromku metylu podczas stosowania, i mają zastosowanie przez okres nie dłuższy niż 120 dni oraz do ilości nieprzekraczającej 20 ton metrycznych bromku metylu. Komisja może włączyć do tych aktów wykonawczych wymogi w zakresie sprawozdawczości i może wymagać przedstawienia dowodów potwierdzających niezbędnych do monitorowania stosowania bromku metylu, w tym dowodów potwierdzających zniszczenie substancji po wygaśnięciu odstępstwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 11

Produkty i urządzenia zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 produkty i urządzenia, w odniesieniu do których zezwala się na stosowanie danej substancji zubożającej warstwę ozonową zgodnie z art. 8 lub art. 9, mogą być wprowadzane do obrotu, później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie.
2. Z wyjątkiem zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony są zakazane i demontowane.
3. Produkty i urządzenia, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, są demontowane po upływie okresu ich przydatności do użycia.

Artykuł 12

Niszczenie i regeneracja

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I oraz produkty i urządzenia, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, mogą być wprowadzane do obrotu i później dostarczane lub udostępniane innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie w celu zniszczenia w Unii zgodnie z art. 20 ust. 7. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I mogą również być wprowadzane do obrotu w celu regeneracji w Unii.

Artykuł 13

Przywóz

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 dozwolony jest przywóz:

- a) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako substrat zgodnie z art. 6;
 - b) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne zgodnie z art. 7;
 - c) substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych zgodnie z art. 8;
 - d) substancji zubożających warstwę ozonową przeznaczonych do zniszczenia z wykorzystaniem technologii, o których mowa w art. 20 ust. 7;
 - e) bromku metylu do stosowania w nagłych przypadkach zgodnie z art. 10;
 - f) odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych halonów, pod warunkiem że są one przywożone jedynie do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, przez przedsiębiorstwa, które uzyskały zezwolenie właściwego organu danego państwa członkowskiego na przechowanie halonów przeznaczonych do krytycznych zastosowań;
 - g) produktów i urządzeń, które zawierają halon lub których działanie jest zależne od halonu, przeznaczonych do zaspokojenia potrzeb związanych z zastosowaniami krytycznymi, o których mowa w art. 9 ust. 1;
 - h) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, przeznaczonych do zniszczenia, w stosownych przypadkach przy użyciu technologii, o których mowa w art. 20 ust. 7;
 - i) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub których działanie jest zależne od tych substancji, przeznaczonych do zaspokojenia potrzeb związanych z nieodzownymi zastosowaniami laboratoryjnymi i analitycznymi, o których mowa w art. 8.
2. Przywóz, o którym mowa w ust. 1, wymaga przedstawienia organom celnym licencji wydanej przez Komisję zgodnie z art. 16.
- Licencja, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wymagana w przypadkach czasowego składowania.

Artykuł 14

Wywóz

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 dozwolony jest wywóz:
- a) substancji zubożających warstwę ozonową do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8;
 - b) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako substrat zgodnie z art. 6;
 - c) substancji zubożających warstwę ozonową w celu stosowania jako czynniki ułatwiające procesy chemiczne zgodnie z art. 7;
 - d) pierwotnych lub zregenerowanych wodorochlorofluorowęglowodórów do zastosowań innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), z wyjątkiem niszczenia;

- e) odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych halonów przechowywanych do zastosowań krytycznych, o których mowa w art. 9 ust. 1, przez przedsiębiorstwa, które uzyskały zezwolenie właściwego organu państwa członkowskiego;
 - f) produktów i urządzeń, które zawierają halon lub których działanie jest zależne od halonu, przeznaczonych do zaspokojenia potrzeb związanych z zastosowaniami krytycznymi, o których mowa w art. 9 ust. 1;
 - g) produktów i urządzeń, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową przywożonych na podstawie art. 13 ust. 1 lit. i), lub których działanie jest zależne od tych substancji,
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2 Komisja może – w drodze aktów wykonawczych, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego – zezwolić na wywóz produktów i urządzeń zawierających wodorochlorofluorowęglowodory, w przypadku gdy zostało wykazane, że ze względu na wartość ekonomiczną danego towaru i jego przewidywany pozostały okres użytkowania zakaz wywozu stanowiłby nieproporcjonalne obciążenie dla eksportera, a taki wywóz jest zgodny z przepisami krajowymi kraju przywozu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
- Przed takim wywozem Komisja powiadamia o tym kraj przywozu.
3. Wywóz, o którym mowa w ust. 1 i 2, wymaga przedstawienia organom celnym licencji wydanej przez Komisję zgodnie z art. 16.
- Licencja, o której mowa w akapicie pierwszym, nie jest wymagana w przypadkach powrotnego wywozu po czasowym składowaniu.

Artykuł 15

Warunki wyłączeń

1. Zakazuje się przywozu, wprowadzania do obrotu, późniejszego dostarczania lub udostępniania innej osobie w Unii za opłatą lub nieodpłatnie, wykorzystywania lub wywozu pojemników na substancje zubożające warstwę ozonową nienadających się do ponownego napełnienia, pustych lub całkowicie lub częściowo napełnionych, z wyjątkiem pojemników do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 8. Takie pojemniki mogą być przechowywane lub transportowane wyłącznie w celu ich późniejszego usunięcia.
- Wszelkie zakazane pojemniki nienadające się do ponownego napełnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, są konfiskowane, zajmowane, wycofywane z obrotu lub odzyskiwane przez organy celne lub organy nadzoru rynku w celu usunięcia. Zakazuje się powrotnego wywozu zakazanych pojemników nienadających się do ponownego napełnienia.
- Akapit pierwszy i drugi mają zastosowanie do:
- a) pojemników, które nie mogą być ponownie napełnione bez przystosowania do tego celu (nienadające się do ponownego napełnienia) oraz
 - b) pojemników, które mogą być ponownie napełnione, ale są przedmiotem przywozu lub zostały wprowadzane do obrotu bez uprzedniego zapewnienia, że można je zwrócić do ponownego napełnienia.

2. Substancje zubożające warstwę ozonową nie mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli producenci lub importerzy nie przedstawia właściwemu organowi w momencie wprowadzania do obrotu dowodów na to, że wszelki trifluorometan powstający jako produkt uboczny podczas procesu wytwarzania, w tym podczas wytwarzania substratu do produkcji tych substancji, został przy użyciu najlepszych dostępnych technik zniszczony lub odzyskany do późniejszego stosowania.

Do celów przedstawienia dowodów importerzy i producenci sporządzają deklarację zgodności i dołączają dokumentację uzupełniającą dotyczącą zakładu produkcyjnego i środków ograniczających przyjętych w celu zapobiegania emisjom trifluorometanu. Producenci i importerzy przechowują deklarację zgodności i dokumentację uzupełniającą przez co najmniej pięć lat po wprowadzeniu do obrotu i udostępniają je właściwym organom krajowym i Komisji na ich wnioszek.

Komisja może – w drodze aktów wykonawczych – określić szczegółowe warunki dotyczące deklaracji zgodności i dokumentacji uzupełniającej, o których mowa w akapicie drugim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

3. Substancje zubożające warstwę ozonową wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu jako substrat, czynniki ułatwiające procesy chemiczne lub do nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych, o których mowa w art. 6, 7 i 8, mogą być stosowane wyłącznie do tych celów.

Pojemniki zawierające substancje przeznaczone do zastosowań, o których mowa w art. 6, 7 i 8, muszą być opatrzone etykietą z czytelnym oznaczeniem, że substancja może być stosowana wyłącznie do przewidzianego celu. Jeżeli substancje takie podlegają wymogom dotyczącym oznakowania przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008, oznaczenie takie stanowi element etykiet, o których mowa w tym rozporządzeniu.

Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, ustalić format etykiet oraz oznaczenie, które należy stosować na etykietach, o których mowa w akapicie drugim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Rozdział IV

Handel

Artykuł 16

System wydawania licencji

1. Komisja ustanawia elektroniczny system wydawania licencji w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji („system wydawania licencji”), i zapewnia funkcjonowanie tego systemu.
2. Podmioty, które chcą uzyskać licencje wymagane odpowiednio zgodnie z art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3, składają wnioski za pomocą systemu wydawania licencji. Przed złożeniem takiego wniosku podmioty muszą posiadać ważną rejestrację w systemie wydawania licencji. Przedsiębiorstwa muszą również zadbać o to, by przed przekazaniem informacji zgodnie z art. 24 uzyskać ważną rejestrację w systemie wydawania licencji.

Wnioski o licencje są rozpatrywane w terminie 30 dni. Licencje są wydawane zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w załączniku VII.

3. Licencje mogą być wydawane przedsiębiorstwom mającym siedzibę w Unii oraz przedsiębiorstwom mającym siedzibę poza Unią.

Przedsiębiorstwa mające siedzibę poza Unią wyznaczają wyłącznego przedstawiciela mającego siedzibę na terytorium Unii, który ponosi pełną odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Wyłącznym przedstawicielem może być przedstawiciel wyznaczony na podstawie art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady.³¹

4. Licencje mogą być ograniczone w czasie. Pozostają one ważne do czasu ich wygaśnięcia, zawieszenia lub cofnięcia przez Komisję na podstawie niniejszego artykułu lub ich wycofania przez dane przedsiębiorstwo.
5. Każde przedsiębiorstwo posiadające licencję zgłasza Komisji w okresie ważności licencji wszelkie zmiany informacji przedłożonych zgodnie z załącznikiem VII, które mogą wystąpić w okresie ważności licencji.
6. W razie potrzeby Komisja może zażądać dodatkowych informacji w celu potwierdzenia dokładności i kompletności informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwa zgodnie z załącznikiem VII.
7. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, lub Komisja mogą wymagać świadectwa potwierdzającego rodzaj lub skład przywożonych lub wywożonych substancji i mogą zażądać kopii licencji wydanej przez państwo, z którego ma miejsce przywóz lub do którego ma miejsce wywóz.
8. Komisja może udostępniać właściwym organom zainteresowanych stron Protokołu dane przedłożone w systemie wydawania licencji w zakresie, w jakim jest to konieczne w poszczególnych przypadkach.
9. Licencja zostaje zawieszona, jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że którekolwiek z odpowiednich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie są spełnione. Licencja zostaje cofnięta, jeżeli istnieją dowody potwierdzające, że którykolwiek z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu nie jest spełniony. Wniosek o licencję zostaje również odrzucony lub licencja zostaje cofnięta, jeżeli istnieją dowody na poważne lub powtarzające się naruszenia przepisów prawa celnego Unii lub przepisów dotyczących ochrony środowiska przez przedsiębiorstwo w związku z jego działalnością na podstawie niniejszego rozporządzenia.

O wszelkich odrzuconych wnioskach o licencję lub o zawieszeniu lub cofnięciu licencji jak najszybciej informuje się przedsiębiorstwa, podając powody tego odrzucenia, zawieszenia lub cofnięcia. O takich przypadkach informuje się również państwa członkowskie.
10. Podmioty podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby wywóz substancji zubożających warstwę ozonową:

³¹ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- a) nie stanowił przypadku nielegalnego handlu;
 - b) nie wpływał negatywnie na realizację środków kontroli wprowadzonych przez kraj przywozu w celu wypełnienia jego zobowiązań wynikających z Protokołu;
 - c) nie prowadził do przekroczenia limitów ilościowych ustanowionych na podstawie Protokołu dla kraju, o którym mowa w lit. b).
11. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, mają dostęp do systemu wydawania licencji do celów egzekwowania niniejszego rozporządzenia. Dostęp organów celnych do systemu wydawania licencji zapewnia się za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel, o którym mowa w ust. 14 i 15.
 12. Komisja i właściwe organy państw członkowskich zapewniają poufność informacji zawartych w systemie wydawania licencji.
 13. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany załącznika VII, gdy jest to konieczne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu wydawania licencji, ułatwienia egzekwowania kontroli celnych lub zapewnienia zgodności z Protokołem.
 14. Komisja zapewnia wzajemne połączenie systemu wydawania licencji z unijnym środowiskiem jednego okienka w dziedzinie cel za pośrednictwem unijnego systemu jednego okienka w dziedzinie cel służącego do wymiany świadectw ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr .../... *[należy wstawić pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*.³²
 15. Państwa członkowskie zapewniają wzajemne połączenie swoich krajowych środowisk jednego okienka w dziedzinie cel z unijnym systemem jednego okienka w dziedzinie cel służącym do wymiany świadectw w celu wymiany informacji z systemem wydawania licencji.

Artykuł 17

Kontrola handlu

1. Organy celne i organy nadzoru rynku egzekwują zakazy i inne ograniczenia określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do przywozu i wywozu.
2. Do celów przywozu przedsiębiorstwem posiadającym licencję zgodnie z art. 13 ust. 2 jest importer lub, jeżeli nie jest on dostępny, zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym.

Do celów wywozu przedsiębiorstwem posiadającym licencję zgodnie z art. 14 ust. 3 jest eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym.
3. W przypadku przywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, importer lub, jeżeli nie jest on dostępny, zgłaszający wskazany w zgłoszeniu celnym lub w deklaracji do czasowego składowania, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym w stosownych przypadkach przekazuje organom celnym następujące informacje w zgłoszeniu:

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr.../... ustanawiające unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013, Dz.U. C z , s. *[należy dodać pełne odniesienie po przyjęciu tego rozporządzenia]*.

- a) numer licencji na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3;
 - b) numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (EORI);
 - c) masę netto substancji zubożających warstwę ozonową, również w przypadku gdy są zawarte w produktach i urządzeniach;
 - d) masę netto pomnożoną przez potencjał niszczenia ozonu substancji zubożających warstwę ozonową, również w przypadku gdy są zawarte w produktach i urządzeniach;
 - e) kod towaru, pod którym są sklasyfikowane towary.
4. Organy celne weryfikują w szczególności, czy w przypadku przywozu importer wskazany w zgłoszeniu celnym lub, jeżeli nie jest on dostępny, zgłaszający, a w przypadku wywozu eksporter wskazany w zgłoszeniu celnym posiada ważną licencję na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 14 ust. 3.
5. W stosownych przypadkach organy celne przekazują informacje dotyczące odprawy celnej towarów do systemu wydawania licencji za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.
6. Importerzy substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I przywożonych w pojemnikach nadających się do ponownego napełnienia udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu deklarację zgodności zawierającą dowody potwierdzające obowiązujące ustalenia dotyczące zwrotu pojemnika do ponownego napełnienia.
7. Importerzy halonów zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. f) oraz eksporterzy halonów zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. e) udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu świadectwo potwierdzające charakter substancji wymienionej w art. 13 ust. 1 lit. f) i art. 14 ust. 1 lit. e).
8. Importerzy substancji zubożających warstwę ozonową udostępniają organom celnym w momencie składania zgłoszenia celnego dotyczącego dopuszczenia do swobodnego obrotu dowody, o których mowa w art. 15 ust. 2.
9. Podczas przeprowadzania kontroli opartych na analizie ryzyka w kontekście ram zarządzania ryzykiem celnym oraz zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 organy celne weryfikują zgodność z przepisami dotyczącymi przywozu i wywozu określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W analizie ryzyka uwzględnia się w szczególności wszelkie dostępne informacje na temat prawdopodobieństwa nielegalnego handlu substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz historię przestrzegania przepisów przez dane przedsiębiorstwo.
10. Na podstawie analizy ryzyka organ celny podczas przeprowadzania fizycznych kontroli celnych substancji oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia w szczególności weryfikuje w odniesieniu do przywozu i wywozu:
- a) czy przedstawione towary odpowiadają towarom opisanym w licencji i zgłoszeniu celnym;
 - b) czy towary są odpowiednio oznakowane zgodnie z art. 15 ust. 3 przed dopuszczeniem towarów do swobodnego obrotu.

Importer lub eksporter udostępnia swoją licencję organom celnym podczas kontroli zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

11. Organy celne konfiskują lub zajmują substancje oraz produkty i urządzenia zakazane na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ich usunięcia zgodnie z art. 197 i 198 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Ponadto organy nadzoru rynku wycofują takie substancje oraz produkty i urządzenia z obrotu lub odzyskują je zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlament Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020³³.

Powrotny wywóz substancji oraz produktów i urządzeń, które nie są zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, jest zakazany.

12. Organy celne państw członkowskich wyznaczają lub uznają urzędy celne lub inne miejsca oraz określają trasę do tych urzędów i miejsc zgodnie z art. 135 i 267 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 w celu przedstawienia organom celnym substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, w miejscu ich wprowadzenia na obszar celny Unii lub w miejscu ich wyprowadzenia z tego obszaru. Wspomniane urzędy celne lub miejsca są w wystarczającym stopniu przygotowane do przeprowadzania odpowiednich kontroli fizycznych w oparciu o analizę ryzyka oraz są kompetentne w zakresie kwestii związanych z zapobieganiem nielegalnej działalności na mocy niniejszego rozporządzenia.

Jedynie wyznaczone lub uznane miejsca i urzędy celne, o których mowa w akapicie pierwszym, są uprawnione do wszczęcia lub zakończenia procedury tranzytu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają takie substancje lub których działanie jest od nich zależne.

Artykuł 18

Środki monitorowania nielegalnego handlu

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie przez ustanowienie dodatkowych środków kontroli w stosunku do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu w celu monitorowania substancji zubożających warstwę ozonową oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, objętych procedurą czasowego składowania lub procedurą celną, w tym procedurą składowania celnego lub wolnego obszaru celnego lub znajdujących się w tranzycie przez obszar celny Unii, na podstawie oceny potencjalnego ryzyka nielegalnego handlu związanego z takim przepływem towarów, w tym metod śledzenia substancji wprowadzonych do obrotu, z uwzględnieniem korzyści dla środowiska i skutków społeczno-ekonomicznych takich środków.

Artykuł 19

Handel z państwami lub regionalnymi organizacjami integracji gospodarczej i z terytoriami nieobjętymi Protokołem

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 1).

1. Zakazuje się przywozu i wywozu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, z i do państw lub regionalnych organizacji integracji gospodarczej, które nie wyraziły zgody na związane się postanowieniami Protokołu odnoszącymi się do określonej substancji kontrolowanej.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie zasad dotyczących dopuszczania do swobodnego obrotu w Unii oraz wywozu produktów i urządzeń przywożonych z dowolnego państwa lub dowolnej regionalnej organizacji integracji gospodarczej objętych zakresem stosowania ust. 1 i wywożonych do dowolnego takiego państwa lub dowolnej takiej organizacji, które to produkty i urządzenia wytworzono przy zastosowaniu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I, lecz które nie zawierają substancji identyfikowanych jako substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w tym załączniku, jak również zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń. Przyjmując te akty delegowane, Komisja uwzględnia odpowiednie decyzje podjęte przez strony Protokołu oraz, w odniesieniu do zasad identyfikacji takich produktów i urządzeń, okresowe wytyczne techniczne udzielane stronom Protokołu.
3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, Komisja – w drodze aktów wykonawczych – może autoryzować handel z dowolnym państwem lub dowolną regionalną organizacją integracji gospodarczej objętymi zakresem stosowania ust. 1 substancjami zubożającymi warstwę ozonową wymienionymi w załączniku I oraz urządzeniami, które zawierają te substancje, których działanie jest zależne od tych substancji, lub które wytworzono przy zastosowaniu co najmniej jednej takiej substancji, w zakresie, w jakim – zgodnie z art. 4 ust. 8 Protokołu – dane państwo lub dana regionalna organizacja integracji gospodarczej zostały na spotkaniu stron Protokołu uznane za postępujące zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
4. Z zastrzeżeniem ewentualnej decyzji podjętej na podstawie ust. 2, ust. 1 odnosi się do każdego terytorium nieobjętego Protokołem, podobnie jak takie decyzje odnoszą się do każdego państwa lub każdej regionalnej organizacji integracji gospodarczej objętych zakresem stosowania ust. 1.
5. Tam, gdzie władze terytorium nieobjętego Protokołem postępują zgodnie z Protokołem oraz przedłożyły odpowiednie dane określone w art. 7 Protokołu, Komisja w drodze aktów wykonawczych może podjąć decyzję o niestosowaniu części lub wszystkich przepisów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do tego terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Rozdział V

Kontrola emisji

Artykuł 20

Odzysk i niszczenie używanych substancji zubożających warstwę ozonową

1. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I, zawarte w urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych oraz pompach ciepła, urządzeniach

zawierających rozpuszczalniki lub systemach przeciwpożarowych i gaśnicach odzyskuje się w trakcie konserwacji lub serwisowania urządzeń lub przed ich demontażem bądź usunięciem, w celu zniszczenia, recyklingu lub regeneracji.

2. Właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby podczas czynności renowacji, odnawiania lub rozbiórki skutkujących usuwaniem płyt w okładzinach metalowych zawierających pianki z substancjami zubożającymi warstwę ozonową wymienionymi w załączniku I w miarę możliwości unikać emisji poprzez odzysk w celu ponownego użycia lub zniszczenie pianek i zawartych w nich substancji.
3. Właściciele budynków i przedsiębiorcy budowlani zapewniają, aby podczas renowacji, odnawiania lub rozbiórki w miarę możliwości unikać działań związanych z usuwaniem pianek z płyt laminowanych zainstalowanych we wnękach lub strukturach zabudowanych zawierających substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I przez odzysk w celu ponownego użycia lub zniszczenie pianek i zawartych w nich substancji.
4. W przypadku gdy odzysk pianek, o których mowa w akapicie pierwszym, nie jest technicznie wykonalny, właściciel budynku lub przedsiębiorca budowlany sporządza dokumentację potwierdzającą brak możliwości odzysku w danym przypadku. Dokumentację taką przechowuje się przez pięć lat i udostępnia właściwym organom i Komisji na ich wniosek.
5. Halony zawarte w systemach przeciwpożarowych i gaśnicach odzyskuje się w trakcie konserwacji lub serwisowania urządzeń lub przed ich demontażem bądź usunięciem w celu recyklingu lub regeneracji.

Niszczenie halonu jest zakazane, chyba że istnieją udokumentowane dowody świadczące o tym, że czystość odzyskanej lub poddanej recyklingowi substancji nie pozwala pod względem technicznym na jej regenerację, a następnie na jej wtórne wykorzystanie. Podmioty niszczące halony w takich przypadkach przechowują tę dokumentację przez co najmniej pięć lat. Dokumentację taką udostępnia się właściwym organom i Komisji na ich wniosek.

6. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I, zawarte w produktach i urządzeniach innych niż te określone w ust. 1–5, jeżeli jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, są odzyskiwane celem zniszczenia, poddania recyklingowi lub regeneracji lub są niszczone bez wcześniejszego odzysku.
7. Substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I oraz produkty i urządzenia zawierające takie substancje niszczy się wyłącznie za pomocą technologii zatwierdzonych przez strony Protokołu lub za pomocą technologii niszczenia, których jeszcze nie zatwierdzono, ale są równoważne pod względem środowiska i są zgodne z unijnym i krajowym ustawodawstwem w sprawie odpadów oraz z dodatkowymi wymogami wynikającymi z takiego ustawodawstwa.
8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez ustanowienie wykazu produktów i urządzeń, w przypadku których odzysk substancji zubożających warstwę ozonową lub zniszczenie produktów i urządzeń bez wcześniejszego odzysku substancji zubożających warstwę ozonową są uważane za osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, określając w stosownych przypadkach technologie, które należy stosować.

9. Państwa członkowskie promują odzysk, recykling, regenerację i niszczenie substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I oraz ustanawiają minimalne wymagania kwalifikacyjne wobec zaangażowanego personelu.

Artykuł 21

Uwalnianie substancji zubożających warstwę ozonową i kontrola szczelności

1. Zakazuje się celowego uwalniania do atmosfery substancji zubożających warstwę ozonową, w tym w przypadku ich wystąpienia w produktach i urządzeniach, jeżeli ich uwolnienie nie jest konieczne z technicznego punktu widzenia do zamierzonych zastosowań dozwolonych na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Przedsiębiorstwa wprowadzają wszelkie środki ostrożności w celu zapobiegania niezamierzonemu uwalnianiu substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I podczas produkcji, w tym wyprodukowanych w sposób niezamierzony w czasie wytwarzania innych chemikaliów, a także podczas procesu produkcji urządzeń, stosowania, składowania i przenoszenia z jednego pojemnika lub systemu do innego lub podczas transportu, oraz w celu minimalizowania takiego uwalniania.
3. Przedsiębiorstwa obsługujące urządzenia zawierające substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I zapewniają naprawę wszelkich wykrytych wycieków bez zbędnej zwłoki, bez uszczerbku dla zakazu stosowania substancji zubożających warstwę ozonową.
4. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 3, przechowują dokumentację dotyczącą ilości i rodzaju dodawanych substancji zubożających warstwę ozonową i ilości substancji odzyskanych podczas konserwacji, serwisowania i ostatecznego usunięcia urządzenia lub systemu. Przedsiębiorstwa te przechowują również dokumentację zawierającą inne istotne informacje, w tym dane przedsiębiorstwa lub technika, który dokonał konserwacji lub serwisowania, oraz daty i wyniki przeprowadzonych kontroli szczelności. Dokumentację tę przechowuje się przez co najmniej pięć lat i udostępnia się ją właściwemu organowi państwa członkowskiego i Komisji na ich wniosek.
5. Państwa członkowskie ustanawiają minimalne wymagania kwalifikacyjne wobec personelu wykonującego zadania, o których mowa w ust. 3.

Rozdział VI

Wykazy substancji zubożających warstwę ozonową i sprawozdawczość

Artykuł 22

Zmiany w wykazach substancji zubożających warstwę ozonową

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika II, aby włączyć do tego załącznika wszelkie substancje, które nie są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, ale które zostały uznane przez Panel ds. Oceny Naukowej ustanowiony na mocy

Protokołu lub przez inny uznany organ podobnej rangi za mające znaczny potencjał niszczenia ozonu.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika I, aby włączyć do tego załącznika wszelkie substancje spełniające warunki określone w ust. 1 i wywożone, przywożone, produkowane lub wprowadzane do obrotu w znacznych ilościach oraz, w stosownych przypadkach, aby określić możliwe odstępstwa od ograniczeń określonych w rozdziale I, II lub IV.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia do załączników I i II zmian dotyczących współczynnika ocieplenia globalnego i potencjału niszczenia ozonu wymienionych substancji, jeżeli jest to niezbędne w świetle nowych sprawozdań z oceny sporządzonych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu lub nowych sprawozdań sporządzonych przez Panel ds. Oceny Naukowej ustanowiony na mocy Protokołu.

Artykuł 23

Sprawozdawczość państw członkowskich

1. Każdego roku do 30 czerwca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: proszę wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] proszę dodać rok rozpoczęcia stosowania rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji w formacie elektronicznym następujące informacje w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego:
 - a) informacje na temat ilości halonów zainstalowanych, zastosowanych i przechowywanych do zastosowań krytycznych zgodnie z art. 9 ust. 1, środków podjętych w zakresie redukcji ich emisji i oszacowania takich emisji, jak również na temat postępów w ocenie i stosowaniu równoważnych alternatyw;
 - b) informacje na temat przypadków nielegalnego handlu, w szczególności tych wykrytych podczas kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 26, w tym – w stosownych przypadkach – informacje dotyczące nakładania kar, o których mowa w art. 27.
2. W stosownych przypadkach, w drodze aktów wykonawczych Komisja może określić wzór, zgodnie z którym należy przedkładać informacje, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli jest to konieczne w świetle decyzji podjętych przez strony Protokołu.

Artykuł 24

Sprawozdawczość przedsiębiorstw

1. Każdego roku do 31 marca [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: proszę wstawić rok rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia*] każde przedsiębiorstwo za pośrednictwem elektronicznego narzędzia sprawozdawczego zgłasza Komisji dane wymienione w załączniku VI w odniesieniu do każdej substancji zubożającej warstwę ozonową, dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie mają również dostęp do elektronicznego narzędzia sprawozdawczego podmiotów podlegających ich jurysdykcji.

Przed złożeniem sprawozdania przedsiębiorstwa rejestrują się w systemie wydawania licencji.

2. Komisja i właściwe organy państw członkowskich podejmują właściwe działania w celu ochrony poufności informacji przedłożonych jej zgodnie z niniejszym artykułem.
3. W stosownych przypadkach Komisja – w drodze aktów wykonawczych – określa format i sposób składania sprawozdań, o których mowa w załączniku VI. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 29 w celu wprowadzenia zmian do załącznika VI, jeżeli jest to konieczne w świetle decyzji podjętych przez strony Protokołu.

Rozdział VII

Egzekwowanie

Artykuł 25

Współpraca i wymiana informacji

1. Właściwe organy państw członkowskich, w tym organy celne, organy nadzoru rynku, organy ds. ochrony środowiska i inne organy odpowiedzialne za kontrolę, współpracują ze sobą, z organami innych państw członkowskich, z Komisją oraz, w stosownych przypadkach, z organami administracyjnymi państw trzecich w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli do zapewnienia właściwego wdrożenia ram zarządzania ryzykiem celnym konieczna jest współpraca z organami celnymi, właściwe organy przekazują organom celnym wszystkie niezbędne informacje zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

2. Jeżeli organy celne, organy nadzoru rynku lub jakikolwiek inny właściwy organ państwa członkowskiego stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, ten właściwy organ powiadamia organ ds. ochrony środowiska lub, jeżeli nie jest on właściwym organem, inny organ odpowiedzialny za egzekwowanie kar zgodnie z art. 27.
3. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość skutecznego dostępu do wszelkich informacji niezbędnych do egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz możliwość wymiany tych informacji między nimi. Zakres tych informacji obejmuje dane celne, informacje dotyczące własności i sytuacji finansowej, wszelkie naruszenia przepisów w zakresie ochrony środowiska, a także dane zapisane w systemie wydawania licencji.
Informacje te udostępnia się również właściwym organom innych państw członkowskich oraz Komisji, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia egzekwowania przepisów niniejszego rozporządzenia.
4. Właściwe organy ostrzegają właściwe organy innych państw członkowskich, jeżeli stwierdzą naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, które może dotyczyć

więcej niż jednego państwa członkowskiego. Właściwe organy informują w szczególności właściwe organy innych państw członkowskich w przypadku wykrycia na rynku odnośnego produktu niezgodnego z niniejszym rozporządzeniem, aby umożliwić jego zajęcie, konfiskatę, wycofanie z obrotu lub odzyskanie w celu usunięcia.

Do celów komunikacji między organami celnymi wykorzystuje się system zarządzania ryzykiem celnym.

Organy celne wymieniają również wszelkie istotne informacje dotyczące naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97³⁴ oraz, w stosownych przypadkach, zwracają się o pomoc do pozostałych państw członkowskich i Komisji.

Artykuł 26

Obowiązek przeprowadzania kontroli

1. Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają kontrole w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwa wypełniają swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia.
2. Kontrole przeprowadza się zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, w ramach którego uwzględnia się w szczególności historię przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwa, ryzyko niezgodności konkretnego produktu z niniejszym rozporządzeniem oraz wszelkie inne istotne informacje otrzymane od Komisji, krajowych organów celnych, organów nadzoru rynku, organów ds. ochrony środowiska i innych organów odpowiedzialnych za kontrolę lub od właściwych organów państw trzecich.

Właściwe organy przeprowadzają kontrole również w przypadku gdy są w posiadaniu dowodów lub innych istotnych informacji, w tym na podstawie uzasadnionych zastrzeżeń przekazanych przez osoby trzecie, dotyczących potencjalnej niezgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy państw członkowskich przeprowadzają również kontrole, które Komisja uzna za niezbędne do zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują kontrole na miejscu w zakładach przeprowadzane z odpowiednią częstotliwością oraz weryfikację stosownej dokumentacji i urządzeń.

Kontrole przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia przedsiębiorstwa, z wyjątkiem sytuacji, kiedy wcześniejsze powiadomienie jest niezbędne do zapewnienia skuteczności kontroli. Państwa członkowskie zapewniają, aby przedsiębiorstwa udzielały właściwym organom wszelkiej niezbędnej pomocy w celu umożliwienia tym organom przeprowadzenia kontroli przewidzianych w niniejszym artykule.

³⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

4. Właściwe organy prowadzą protokoły kontroli, wskazujące w szczególności ich charakter i wyniki, jak również środki wprowadzone w przypadku niezgodności. Zapisy ze wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej pięć lat.
5. Każde państwo członkowskie może, na wniosek innego państwa członkowskiego, przeprowadzić kontrole przedsiębiorstw prowadzących działalność na terytorium tego państwa członkowskiego i podejrzewanych o udział w nielegalnym przepływie substancji oraz produktów i urządzeń objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia lub inne formalne postępowanie wyjaśniające przeciwko takim przedsiębiorstwom. Państwo członkowskie składające wniosek jest informowane o wyniku kontroli.
6. Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja może wystąpić do właściwych organów państw członkowskich i przedsiębiorstw o przekazanie wszelkich niezbędnych informacji. Występując do przedsiębiorstwa o przekazanie informacji, Komisja przesyła równocześnie kopię żądania do właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium mieści się siedziba przedsiębiorstwa.
7. Komisja podejmuje odpowiednie działania ukierunkowane na wspieranie należytej wymiany informacji i współpracy między właściwymi organami państw członkowskich, jak również między właściwymi organami państw członkowskich i Komisją. Komisja podejmuje odpowiednie kroki w celu ochrony poufności informacji otrzymanych na podstawie niniejszego artykułu.

Rozdział VII

Kary, procedura komitetowa i wykonywanie przekazanych uprawnień

Artykuł 27

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Do 1 stycznia [*Urząd Publikacji Unii Europejskiej: proszę wstawić = 1 rok od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych zasadach i przepisach oraz powiadamiają niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach mających na nie wpływ.
2. Bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z dyrektywy 2008/99/WE, państwa członkowskie zgodnie z prawem krajowym zapewniają właściwym organom uprawnienia do nakładania odpowiednich kar administracyjnych oraz do podejmowania innych środków administracyjnych w związku z tymi naruszeniami.
3. Państwa członkowskie zapewniają odpowiedni i proporcjonalny poziom i rodzaj kar oraz ich stosowanie z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów:
 - a) charakteru i wagi naruszenia;
 - b) umyślnego lub nieumyślnego charakteru naruszenia;

- c) wszelkich wcześniejszych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia przez przedsiębiorstwa ponoszące odpowiedzialność;
 - d) sytuacji finansowej przedsiębiorstwa ponoszącego odpowiedzialność;
 - e) korzyści gospodarczych uzyskanych w wyniku naruszenia lub spodziewanych w związku z naruszeniem.
4. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom możliwość nakładania co najmniej następujących kar w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia:
- a) grzywnien;
 - b) konfiskaty lub zajęcia nielegalnie uzyskanych towarów lub przychodów uzyskanych przez przedsiębiorstwo w wyniku naruszenia;
 - c) zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności z uwagi na fakt, że wchodzi ona w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia.
5. W przypadku bezprawnej produkcji, przywozu, wywozu, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji zubożających warstwę ozonową wymienionych w załączniku I lub produktów i urządzeń, które zawierają te substancje lub których działanie jest zależne od tych substancji, państwa członkowskie przewidują maksymalne administracyjne kary pieniężne wynoszące co najmniej pięciokrotność wartości rynkowej danych substancji lub produktów i urządzeń. W przypadku powtarzających się naruszeń w okresie pięciu lat państwa członkowskie przewidują maksymalne administracyjne kary pieniężne wynoszące co najmniej ośmiokrotność wartości rynkowej danych substancji lub produktów i urządzeń.
- W przypadku naruszenia przepisów art. 21 ust. 1 ewentualny wpływ na klimat odzwierciedla się przez uwzględnienie opłaty za emisję gazów cieplarnianych przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.

Artykuł 28

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Substancji Zubożających Warstwę Ozonową. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 29

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 16 ust. 13, art. 18, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 8, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony [od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 16 ust. 13, art. 18, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 8, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4,

może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 7, art. 9 ust. 3, art. 16 ust. 13, art. 18, art. 19 ust. 2, art. 20 ust. 8, art. 22, art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Rozdział VIII

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 30

Przegląd

Komisja publikuje sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia do 1 stycznia 2033 r.

Artykuł 31

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku VIII.

Artykuł 32

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 16 ust. 14 i 15 oraz art. 17 ust. 5 niniejszego rozporządzenia stosuje się od:

- a) [[1 marca 2023 r.] data = data rozpoczęcia stosowania określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie cel i zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 952/2013, w załączniku do części dotyczącej substancji zubożających warstwę ozonową]

w odniesieniu do procedury celnej dopuszczenia do swobodnego obrotu, o której mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, oraz wywozu;

- b) [[1 marca 2025 r.] data = data rozpoczęcia stosowania określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym unijne środowisko jednego okienka w dziedzinie ceł i zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 952/2013, w załączniku do części dotyczącej substancji zubożających warstwę ozonową] w odniesieniu do procedur przywozowych innych niż procedura, o której mowa w lit. a).

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący